Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1553 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 23 aprilie 1954

In numărul de azi:

Amenajarea pășunilor, o sarcină de seamă a organizațiilor de bază U.T.M. de la sate

Măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea producției agricole și în special cele în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor stimulează sporirea șeptelului și creșterea productivității lui. Oamenii muncii de la sate se preocupă de îmbunătățirea muncii în acest domeniu și luptă pentru înfăptuirea măsurilor elaborate.

Creșterea animalelor presupune în primul rînd mărirea efectivului de animale și ridicarea productivității acestora. Dar pentru a rezolva aceste probleme, așa cum stabilește Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956, în R.P.R., este nevoie de o puternică bază furajeră care să asigure hrana animalelor. Această sarcină se poate înfăptui prin lărgirea suprafețelor însămînțate cu plante furajere și prin sporirea productivității pe fiecare hectar, precum și prin îmbunătățirea pășunilor și fînețelor naturale.

Răspunzînd cerințelor ce se fac simțite, oamenii muncii din agricultură își îndreaptă atenția acum spre rezolvarea unei probleme importante care se pune în primăvară: amenajarea și întreținerea pășunilor pentru asigurarea hranei de vară a animalelor. Din totalul lucrărilor de primăvară la pășune, țăranii muncitori încep întîi cu lucrările cele mai urgente, cum sînt: curățirea pășunilor de tufișuri, mărăcini, buturugi, resturi de gunoaie, pietre etc., fac netezirea terenurilor prin înlăturarea movilițelor, a mușuroaielor de cîrtițe și a mușuroaielor de furnici. Oamenii muncii din agricultură țin în același timp seamă de faptul că neexecutarea acestor lucrări sau întîrzierea lor ar însemna pierderea unor mari cantități de nutreț verde de calitate superioară, nutreț bogat în substanțe hrănitoare, plăcut și folositor animalelor, de pe urma căruia se sporește producția animală. Ar însemna deci pierderea unor mari cantități de lapte, carne etc. necesare consumului populației muncitoare.

Pentru a întări convingerea țăranilor muncitori că o iarbă bună se găsește numai pe o pășune bine amenajată și continuu îngrijită trebuie să se explice țăranilor muncitori rostul acestor lucrări și să se ducă o luptă necruțătoare împotriva părerilor înapoiate cum că „vita nu-i doar ca omul căci ei îi priește orice-i dai de mîncare". A admite asemenea păreri înseamnă să renunți la muncile de întreținere a pășunilor lipsind în felul acesta animalele de o hrană consistentă. A stîrpi din rădăcini o astfel de concepție, a explica pe larg oamenilor muncii din agricultură importanța lucrărilor de amenajare a pășunilor este o sarcină de o importanță covîrșitoare. A-i convinge asupra necesității hrănirii animalelor numai cu un nutreț de calitate superioară care trebuie să fie găsit neapărat și în pășune și a le arăta țăranilor muncitori cum pot spori rodnicia pășunilor—iată ce se cere urgent tehnicienilor și inginerilor din agricultură.

Timpul prielnic din zilele acestei primăveri este mult prețuit de țăranii muncitori. In perioada de față oamenii muncii de pe ogoare sînt aglomerați cu o seamă de munci foarte importante și urgente care au întîrziat alocurea. Stînjenirea acestor munci ar însemna păgubirea unei însemnate cantități din recoltă. Dar nu trebuiesc lăsate în urmă nici muncile ce se cer în amenajarea pășunilor. Tinerii de la sate în frunte cu utemiștii sînt cei dintîi chemați în executarea muncilor care se cer acum pentru amenajarea pășunilor. Ei trebuie să-și organizeze în așa fel munca ca odată cu lucrările hotărîtoare ale primăverii — arăturile și însămînțările să facă și muncile de amenajare a pășunilor. In multe regiuni ale țării tinerii de la sate au și pornit inițiativa de amenajare a pășunilor. Un exemplu în această direcție îl constituie tinerii din comuna Bîrla, regiunea Pitești. Răspunzînd chemării organizației de bază U.T.M., tinerii din această comună au format echipe și grăbesc lucrările de curățire și nivelare a pășunilor. Numai într-o zi ei au curățat de scaieți, mărăcini, pietre etc. peste 16 hectare pășuni. Despre inițiativa tinerilor din Bîrla au aflat și tinerii din Malul Sat. La fel ca cei de la Bîrla tinerii din acest sat au format echipe și au luat în răspunderea lor executarea lucrărilor de primăvară la pășuni, curățind de mărăcini și pietre numai într-o singură zi o suprafață de peste 10 hectare. Pentru a sprijini mai intens această acțiune a tinerilor, comitetul raional U.T.M. Costești a întocmit de curînd un plan de măsuri în care a prevăzut sarcini concrete în legătură cu felul în care va sprijini această acțiune pornită de tinerii din satele raionului.

Și astfel de exemple se mai pot da și din alte părți.

Acest lucru îl pot face toate organizațiile U.T.M. Sarcina constă în a se lua imediat toate măsurile necesare în acest sens.

Una din măsuri este ca în toate satele — acolo unde n-au fost constituite încă — să ia ființă echipe formate din tineri și tinere care să înceapă muncile de amenajare a pășunilor.

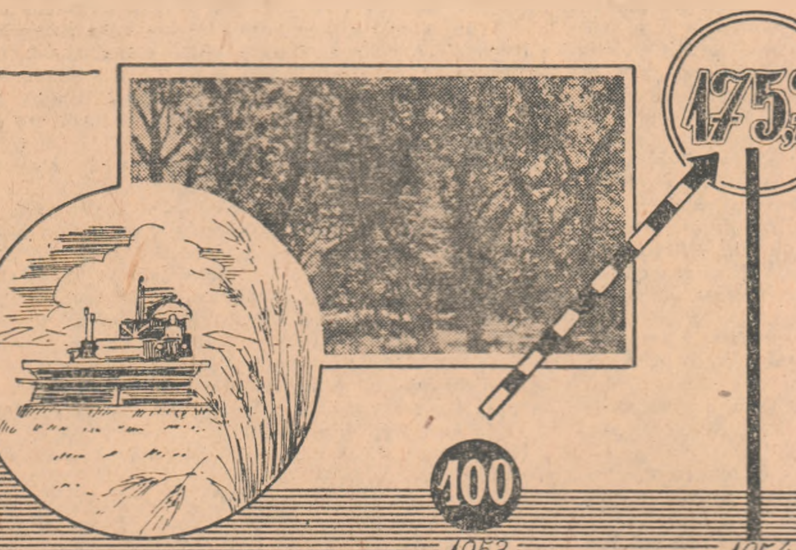
O lucrare foarte importantă care trebuie de urgență terminată este nivelarea terenului prin grăpare, împrăștierea mușuroaielor, astuparea gropilor, închiderea drumurilor neprevăzute în planul comunei și completarea terenurilor dezgolite, cu diferite ierburi, ținîndu-se seamă de zonele fiecărei regiuni. Este bine ca în zonele de stepă să se însămînțeze diferite specii de pir, iarba vîntului, piruță și ovăzcior. Pe locurile mai joase, zizonie. In zona păduroasă trebuie să se însămînțeze firuță zizonie, colomăț, păiuș de livezi și timoftică. Trebuie neapărat să se aibă în vedere ca în zonele muntoase să se însămînțeze amestecul care să aibă la bază păiușul roșu, iarba vîntului, trifoi alb etc. Toate aceste amestecuri de ierburi să provină numai din flora spontană. Aceste lucrări trebuiesc considerate ca fiind cele mai importante. Pășunile înmușuroiate, sau cu gropi și poteci de trecere, pe lîngă faptul că li se micșorează mult suprafețele folositoare, dar nu permit ca apa să se împrăștie uniform pe întreaga suprafață a pășunii îngreunînd tot odată mișcarea vitelor pe aceste suprafețe.

Utemiștii și tinerii de la sate trebuie să fie în așa fel îndrumați de către organizațiile de bază U.T.M. încît să dea exemplu în respectarea termenelor, împotriva acelora care se lăcomesc și pășunează vitele înainte ca iarba să fi crescut, încetinind astfel puterea de vegetație a ierbii oprindu-i deci creșterea, aducînd în felul acesta mari pagube pășunii și țăranilor muncitori care au animale.

Tinerii tehnicieni de la secțiile agricole ale sfaturilor populare raionale, de la punctele agricole și unitățile agricole din cadrul raioanelor trebuie să fie primii sfătuitori ai țăranilor muncitori și ai tinerilor în mod special. Ei trebuie să învețe oamenii cum pot să amenajeze și să întrețină cît mai bine pășunile. Tinerii tehnicieni și ingineri din agricultură au datoria să explice țăranilor muncitori vîrstnici și tineri, cum trebuie să facă o trecere normală a vitelor de la întreținerea în grajd la întreținerea la pășune.

Prin activiștii lor comitetele regionale și raionale U.T.M. au datoria să sprijine și să îndrumeze organizațiile de bază U.T.M. pe utemiștii și tinerii de la sate să termine la vreme toate lucrările de amenajare a pășunilor, să îndrume utemiștii și tinerii de la sate să asigure pășuni corespunzătoare cerințelor de hrană ale animalelor.

Organele și organizațiile de bază U.T.M trebuie să considere îndeplinirea acestor sarcini de către tinerii de la sate ca o contribuție de seamă în vederea obținerii unor producții sporite de produse animale necesare satisfacerii cerințelor mereu crescînde ale poporului nostru muncitor

Bugetul de stat al R.P.R. pe anul 1954 prevede mari investiții acordate dezvoltării agriculturii noastre. Investițiile în agricultură și silvicultură cresc anul acesta cu 75,7 la sută față de 1953.

Dezvoltarea continuă a agriculturii duce la creșterea neîncetată a nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

Să dăm avînt întrecerii în cinstea Zilei de 1 Mai

Valorifică deșeurile

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru Pulu Nicolae).

Nu de mult în întreprinderea textilă „Dorobanțu" din Ploești, a luat ființă o secție anexă pentru valorificarea deșeurilor neutilizabile în procesul de fabricare a stofelor. Datorită preocupării intense a colectivului de conducere și a colectivului de tehnicieni din fabrică, în cadrul acestei secții au fost montate mașinile necesare transformării deșeurilor în bunuri de larg consum.

Secția anexă care produce în cantități mari vată de croitorie este dotată cu strictul necesar: malaxoare de încleiat, mașini de cardat, o sală de uscare, prese și altele. Pe lîngă toate acestea secția a fost dotată cu două schimburi de muncitori în frunte cu maiștrii Stănescu Dumitru și Cîmpeanu Nicolae, care răspund de întregul proces de fabricație.

Deșeurile din toate secțiile producătoare ale fabricii de textile „Dorobanțu" sînt cu grijă adunate acum de muncitori și muncitoare și trimise apoi secției anexe. Pînă în prezent din deșeurile neutilizabile au fost fabricate peste 2450 kg. vată de croitorie.

Colectivul secției anexe luptă pentru a realiza angajamentul sporit luat ulterior în cinstea zilei de 1 Mai. Pe lîngă altele, ei s-a angajat să realizeze în cinstea acestei zile economii în valoare de 12000 de lei. In afara acestei sume în ultimul timp colectivul secției în frunte cu maiștrii, s-a mai angajat să dea încă 200 kg. vată din deșeuri.

Numai în 16 zile ale lunii aprilie, textiliștii din această secție au realizat 2980 de kg. vată de croitorie dintre care 2000 kg. au și fost livrate întreprinderilor de confecții din Bacău.

Se confecționează noi unelte pescărești

Muncitoarele de la Atelierele de confecționare a uneltelor pescărești din Tulcea muncesc cu mult avînt pentru ca în cinstea zilei de 1 Mai să pună la dispoziția pescarilor cît mai multe unelte pescărești confecționate după modelul celor sovietice.

Astfel, brigada I de muncitoare, condusă de Catia Vidinei, brigadă fruntașă în întrecerea socialistă, a confecționat în prima decadă a acestei luni un talian gigant pe pari de 7 m. adîncime, iar acum muncește cu multă stăruință pentru a confecționa înainte de termen o secțiune de năvod pungă.

Rezultate frumoase în munca lor au obținut și celelalte brigăzi de la aceste ateliere. Brigada a II-a condusă de Nastia Davidov, de pildă, a terminat de curînd un talian semigigant pe pari, iar muncitoarele din brigăzile III și IV conduse de Irina Mihailov și Maria Pavlov, au terminat posădirea unui talian tip „Habarov" și au confecționat o secțiune de năvod pungă.

Acum, colectivul atelierului muncește cu mult spor la confecționarea unui năvod pungă din nailon, pentru pescuit hamsii, scrumbii și chefali, a unui năvod pungă pentru pescuit delfini, precum și a altor unelte de pescuit.

Schimbul de onoare din uzina noastră

Zilele trecute în uzina noastră, Uzinele Metalurgice Grivița din București a avut loc un schimb de onoare în cinstea zilei de 1 Mai.

Folosind cunoscutele metode sovietice Voroșin, Jandarova și [illegible], muncitorii au înregistrat succese necunoscute pînă acum în uzină.

Astfel în secția trăgătoria metalelor, în această zi, s-a obținut o depășire de normă de 80 la sută.

Despre avîntul cu care tovarășii Toma Florea, Dinu Ion și Popa Gheorghe au muncit în această zi vorbește cel mai bun articol al gazetei noastre de perete pe uzină.

Nici cei de la secția de gălеți nu s-au lăsat mai prejos. Muncind cu sîrguință, au ocupat locul [illegible] în cadrul schimbului obținînd o depășire de normă pe secție de [illegible] la sută. Tinerii Molnar Ana și Matei Ion și-au adus toată contribuția reușind să dea gata cele mai multe găleți.

Munca a fost prospră [illegible] și la laminorul cald. Organizîndu-se în brigăzi cu locuri bine stabilite, folosind cele 480 minute la maximum, tinerii, alături de vîrstnici au întrecut cu mult succesele anterioare.

Dacă planul zilnic era depășit altădată în proporție de numai 0,5—0,8 la sută, s-a ajuns ca în ziua schimbului de onoare să se obțină o depășire de 5,1 la sută.

Printre primii care au contribuit din plin la obținerea rezultatelor și drapelului de producție pe uzină care a fost decernat secției laminor cald, se găsesc și utemiștii ca Augustin Santa și Dima Gheorghe. Ei fac parte din brigada tineretului și au fost sprijiniți îndeaproape de comunistul Maxim Dumitru.

Centralizate și calculate toate rezultatele secțiilor pe întreaga uzină au adus o depășire medie de plan de 12,8 la sută.

Corespondent
NICOLAE MUNTEANU

Să folosim întreaga capacitate de lucru a tractoarelor

Mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare obțin în cinstea zilei de 1 Mai însemnate succese în muncile agricole de primăvară. Pînă la 20 aprilie, cele 7 stațiuni de mașini și tractoare din regiunea Stalin au îndeplinit în întregime planul de producție al campaniei agricole de primăvară. Pe regiune, planul muncilor mecanizate a fost depășit cu 30 la sută.

In întreaga țară, pînă la această dată, 38 de S.M.T.-uri și-au îndeplinit sarcinile de plan ce le reveneau în campania agricolă de primăvară.

Numai între 10 și 20 aprilie, stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Arad au realizat 37 la sută din planul muncilor de primăvară. Astfel, planul de producție pe regiune în campania de primăvară a fost îndeplinit în proporție de 107 la sută. Fruntași în regiunea Arad sînt mecanizatorii de la S.M.T. Sintana, care și-au îndeplinit sarcinile de plan pe întreaga campanie în proporție de 190 la sută. La S.M.T. Aradul Nou, unde planul de producție pe campanie a fost realizat în proporție de 125 la sută, cele mai mari realizări le-au dobîndit brigada condusă de Iacob Bozie, care a depășit planul cu 136 la sută și a economisit 300 kg. de motorină. La S.M.T. Gottlob, unde 50 de tractoriști lucrează după metoda graficului orar, planul pe întreaga campanie a fost realizat în proporție de 124 la sută.

In Regiunea Autonomă Maghiară, planul de producție al S.M.T.-urilor a fost îndeplinit în proporție de 106 la sută. S.M.T.-urile Reghin, Miercurea Nirajului, Sf. Gheorghe, Tg. Mureș și Tg. Secuiesc și-au depășit sarcinile planului pe întreaga campanie de primăvară. Tractoristul Adalbert Magyari, de la S.M.T. Tg. Mureș, care a folosit metoda graficului orar, și-a depășit sarcinile de plan cu 163 la sută.

In regiunea Constanța, fruntașe sînt S.M.T.-urile Remus Opreanu și Cobadin. Aceste S.M.T.-uri, deși au început muncile agricole mai tîrziu, din cauza condițiilor naturale nefavorabile, au realizat totuși într-un timp scurt un volum de lucrări ce reprezintă 77 și respectiv 66 la sută din planul de producție al campaniei de primăvară. Brigada condusă de Sandu Dumitru de la S.M.T. Cobadin și-a îndeplinit planul în proporție de 165 la sută, iar tractoristul Ion Ciuntu din această brigadă și-a depășit sarcinile de plan cu 115 la sută.

Executînd un volum mare de lucrări, mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare au dat un sprijin puternic gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole și gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori, prin executarea însămînțărilor de primăvară în termen scurt și în condiții bune agrotehnice.

Stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Timișoara au executat pe ogoarele țăranilor muncitori cu gospodării individuale un volum de lucrări la arături și însămînțări de peste 5.600 de hantri.

Succesele obținute de mecanizatorii fruntași se datoresc folosirii din plin a timpului prielnic pentru arături și însămînțări precum și aplicării metodelor înaintate de folosire a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole și a întregii lor capacități de lucru.

Viteza de lucru în perioada 10—20 aprilie a fost depășită de S.M.T.-urile din regiunea Iași cu 47 la sută și cu 15 la sută de cele din regiunea Arad.

Stațiunile de mașini și tractoare din regiunile Pitești, București și Constanța, deși au avut condiții prielnice de muncă, au întîrziat începerea lucrărilor, iar în prezent, din cauza nefolosirii întregului parc și a întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, au o viteză zilnică de lucru nesatisfăcătoare. In aceste regiuni, conducerile stațiunilor de mașini și tractoare și sfaturile populare trebuie să ia de îndată măsuri în vederea asigurării funcționării neîntrerupte și cu maximum de randament a întregului parc de mașini și tractoare, pentru ca în cel mai scurt timp să se îndeplinească planul lucrărilor agricole de primăvară. (Agerpres)

Grijă față de consumatori

Tot mai mulți muncitori din sectorul cooperatist și din comerțul de stat din orașul Craiova se constituie în brigăzi de bună deservire după metoda vînzătorului sovietic Korovkin. Ei fac aceasta pentru a putea să-și îndeplinească în mod conștiincios sarcinile ce le stau în față.

Dacă ne oprim de exemplu în fața „Magazinului Universal" în vitrine vedem expuse din abundență diferite pînzeturi și stofe multicolore așezate cu mult gust.

In magazin mărfurile sînt aranjate în aceiași ordine și impresionează plăcut privirea consumatorilor.

In acest magazin lucrează mai multe brigăzi de bună deservire. Printre ele se numără și brigăzile „1 Mai" și „Olga Bancic". Brigada fruntașă „1 Mai" a cărei responsabilă este tovarășa Gros Melania, aplicînd metoda sovietică Korovkin, reușește să deservească în bune condițiuni consumatorii. Membrii brigăzii, Zidaru Lelia, Cutereza Carnelute, Ciurlie Ștefania și Marinache Grigore, dovedesc mult interes în buna deservire a cumpărătorilor. Ei au reușit ca pe luna martie să-și depășească sarcinile de plan cu 115 la sută. La fel membrii brigăzii „Olga Bancic" condusă de Becherescu Jana, au reușit să depășească planul pe luna martie cu 120 la sută.

Și în raionul de confecții unde lucrează tovarășii Dumitrescu Petre și Văduva Gheorghe — fruntași în producție pe luna martie — s-a depășit planul cu peste 150 la sută.

Asemenea rezultate se obțin și pentru faptul că muncitorii magazinului se găsesc în întrecere socialistă în cinstea zilei de 1 Mai pe care cu toții doresc s-o întîmpine cu noi și însemnate succese.

Corespondenți
ROVENȚA NICOLAE
și RIZOIU ION

Colectiviștii din Mădăraș au terminat în întregime însămînțările

Colectiviștii din comuna Mădăraș, regiunea Oradea, au terminat în seara zilei de 18 aprilie însămînțările de primăvară, în afara culturii orezului și au executat lucrările de întreținere a semănăturilor de toamnă. Ei au însămînțat 110 ha. cu porumb în cuiburi așezate în pătrat. Culturile de toamnă au fost grăpate și tăvălugite pe o suprafață de 150 ha.

Zilele acestea au început și lucrările de întreținere. Brigăzile conduse de colectiviștii Ioan Cicortaș și A. Moghioroș au prășit aproape 5 ha. cu floarea-soarelui și peste 2 ha. cu sfeclă de zahăr.

Colectiviștii din comună au început și valorificarea legumelor timpurii obținute în grădini. Ei au adus pe piața orașului Salonta aproape 4.000 bucăți salată, mari cantități de ridichi și spanac.

FABRICAT IN R. P. R. — BICICLETE

Pe masa redactorului de serviciu știrile se îngrămădeau una peste alta, unele mai scurte, altele mai mari, importante, îmbucurătoare, mari prin conținutul lor, soli ai vieții noi ce cuprinde temeinic și se închegă în fiecare colțișor al patriei noastre. Intre ele o știre micuță, modestă, abia se zărea.

„In cinstea zilei de 1 Mai muncitorii de la F.B.B. s-au angajat să termine un prim lot de 500 biciclete..."

Iată un lucru nou. Biciclete fabricate în țară. Biciclete pentru toți oamenii muncii, alunecînd pe șoselele și drumurile patriei, purtînd inscripția: **„Fabricat în R.P.R."** Iată într-adevăr o știre îmbucurătoare. Iți închipui pe cetățeanul ce pleacă dimineața spre locul său de muncă. Iși scoate din sală bicicleta, îi potrivește șaua, îi încearcă așa de probă cauciucurile, apoi se îndepărtează pedalînd urmat de privirile admirative ale celor de acasă. Iată-l și duminica, împreună cu soția în drum spre pădure sau pe serpentinele Predealului...

Trebuie văzut acest lucru, cunoscuți acei oameni minunați care au făcut un lucru atît de util, plăcut și practic.

— Fabrica noastră este înființată de curînd, poate este cea mai nouă din țară.

Inginerul tînăr clipi vesel și arătă spre halele largi în care se montau ansamblurile.

— Totul a început de la Hotărîre — continuă inginerul. Da, la 19—20 august 1953, odată cu alte lucruri noi ce au apărut în țară, s-a semnat și certificatul de naștere al fabricii noastre.

Au început apoi pregătirile. Un colectiv de ingineri și proiectanți au trecut la proiectarea și profilarea primului prototip de bicicletă romînească. Sub conducerea tovarășului inginer Nestor, inginerii Xemachi Constantin, Ghemușliu Gheorghe, adică eu, și tinerii proiectanți Vergu, Lucia Petrescu și Nicolae Gheorghe au terminat — nu-ți vine a crede — în 13 zile proiectarea tuturor pieselor.

S-a muncit atunci pe întrecute și cu mult avînt. In special utemiștii proiectanți n-au precupețit forțele și timpul. Ei au ținut ritmul lucrărilor într-un tempo tineresc și operativ. Procesul tehnologic, profilarea sutelor de matrițe, a miilor de repere cu toată gama lor de operații a durat pînă la începutul primăverii. Dar munca nu stătea pe loc în acest timp. Indată ce era gata un reper, o matriță sau o piesă, ea era trimisă în producție. Alții lucrau la amenajarea fabricii, la utilarea ei cu mașini corespunzătoare. Au fost în acest timp multe dovezi de abnegație, de patriotism. In timpul viscolului, cînd trenurile nu transportau decît alimente, lemne și lucruri de mare urgență, oamenii noștri, în special tinerii, plecau cu ranițe, rucsacuri și aduceau piesele atît de necesare primelor biciclete. Nu s-a stat o clipă, nimeni nu a pierdut timpul fără rost.

Inginerul se opri și cuprinse apoi într-o privire șirurile de muncitori tineri și vîrstnici ce lucrau la bancurile acoperite de pîslă. Privi apoi blocnotesul acoperit de rînduri scrise în grabă. Oare se pot cuprinde în cuvinte toate faptele minunate ale oamenilor din timpul acela?

— In sfîrșit într-o zi a fost gata primul prototip romînesc de bicicletă B. 28. O păstrăm și acum în muzeul fabricii. Are, pot spune acum, unele defecte pe care le-am înlăturat apoi, dar nouă, vezi, ne este totuși tare dragă și de cîte ori trec pe acolo trebuie să găsesc pe cîte cineva privind-o cu drag. Ce vrei, a fost primul nostru succes, prima zi de sărbătoare.

Bicicleta noastră „Pionier" — este din punct de vedere tehnic o îmbinare a tot ce am găsit mai bun în bicicletele „Stadion" — „Mifa" și „Harcov". S-a urmărit ca ea să fie la fel de practică, rezistentă și comodă pe străzile marilor orașe ca și pe drumurile prunduite sau pline de glod ale satelor. Dar le veți vedea la sărbătoarea de început de mai.

★

— Aceștia sînt cei care le-au făcut — arată cu un gest larg spre sala de montaj Orzănescu Dumitru, maistrul secției. Tinerii aceștia. Uite colo, la banc, pe tînărul acela ce șlefuiește niște butuci de angrenaj. Este lăcătușul Iordan Iorgu, responsabilul brigăzii utemiste fruntașă pe fabrică. N-au lucrat niciodată înainte biciclete. Secția lor de la fabrica „21 Decembrie" producea vermorele, lămpi de mineri și utilaj medical. Oricum, tot lucru de precizie se cheamă că făceau. Cînd s-a anunțat deschiderea fabricii de biciclete, s-au sfătuit între ei un minut, nu știu ce-or fi discutat acolo, căci după aceia îl văd pe Iordan că vine la mine privindu-mă încurcat și neștiind cum să înceapă.

— Nene Dumitre — ...tovarășe maistru... noi, brigada, ne-am gîndit să lucrăm aici la biciclete. Acum, dacă dumneata vrei... și crezi că merităm...

I-am primit pe băieți. Ii știam de mult. Sînt niște tineri unul și unul, harnici, isteți și pricepuți în meserie. Nu mi-a părut rău niciodată că i-am luat pe ei. Au lucrat zdravăn, au muncit și au învățat în același timp. Și ca și ei mai sînt pe aici. De Ștefan Eugen, lăcătușul acela tînăr ce lucrează la furci și portbagaje, sau Andreescu Andrei nu pot spune decît lucruri spre lauda lor. De altfel ei sînt și fruntași în producție, utemiști de nădejde.

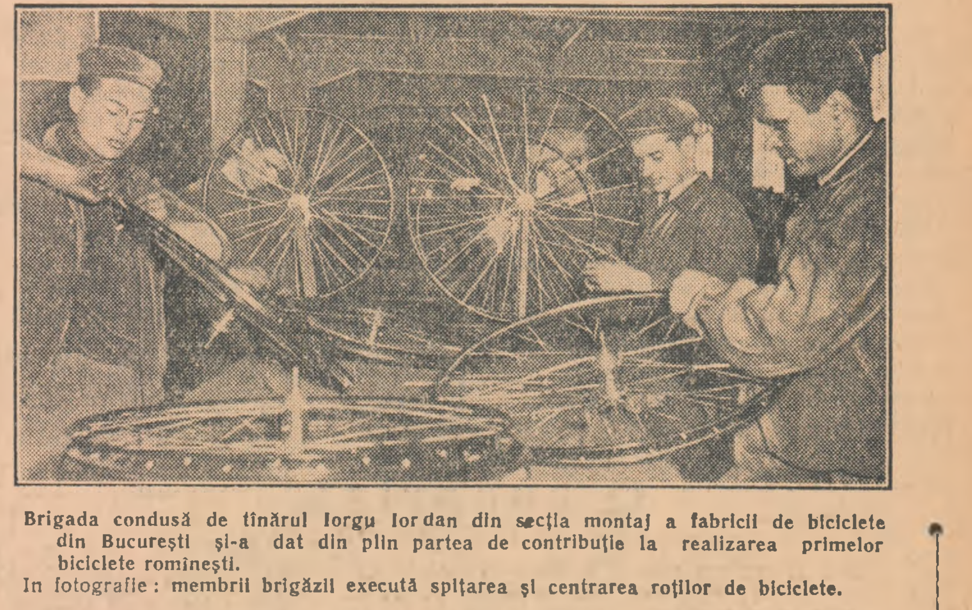
La un banc, mînuind un dispozitiv pentru îndoirea furcilor de spate, lucra un meșter. Dacă părul argintiu pe la tîmple îi trăda vîrsta, în schimb ochii vii, plini de expresie, arătau voința și puterea de muncă tinerească a acestui om. De el se apropie un lăcătuș cît o șchioapă cu ochii mirați și cu pete de negreală pe obrazu-i tînăr. Intreabă ceva pe meșter arătînd scobitura de la capătul unei furci ce o ținea în mînă.

Meșterul îl trase aproape de el și îl dăscăli o vreme punîndu-i în față apoi o furcă lucrată de el.

— Acesta-i lăcătușul Cazacu Gheorghe — lămuri șeful secției. A făcut o serie de inovații în felul de a se lucra unele piese. Impreună cu Uică Dumitru, un alt fruntaș, au lucrat un dispozitiv de îndoire a ghidoanelor la rece ce reduce timpul de lucru de la 2 ore și jumătate la 45 de minute. Uite sus stă scris angajamentul „In cinstea lui 1 Mai noi vom termina 500 mînere frînă și 500 bucăți ghidoane..."

— Și el — șeful secției — este un inovator, șopti secretarul organizației de tineret. El a stabilit de fapt procedeul de lucru la multe piese. A conceput un dispozitiv pentru asamblarea cadrelor de biciclete și multe altele. Este tare priceput și harnic. Are „Ordinul Muncii" dar așa este el, nu vorbește niciodată de meritele sale...

GH. PIETRARU

Brigada condusă de tînărul Iorgu Iordan din secția montaj a fabricii de biciclete din București și-a dat din plin partea de contribuție la realizarea primelor biciclete romînești.
In fotografie: membrii brigăzii execută spițarea și centrarea roților de biciclete.

O zi de muncă la S.M.T. SINTANA

Odată cu zorile

E ora 5 dimineața. Palfi-baci, paznicul stațiunii, patrulează ca o sentinelă prin fața remizelor și atelierelor, înconjurat de vreo cîțiva cățelandri. Afară de pașii lui cadențați nici un zgomot nu se aude. Parcă în toată stațiunea n-ar mai fi nici-un strop de viață. Remizele goale, pustii trezesc în sufletul paznicului un fel de tristețe. Altădată, cînd erau tractoarele aici, simțea că întreaga noapte are alături niște ființe dragi pentru care nu trebuie să ațipească nici o clipă. Palfi-baci se plimba printre ele, punea mîna pe cîte o manetă și le vorbea plin de convingere: „Dormiți și odihniți-vă acum. Cînd ieșiți pe cîmp toată ziua nu vă stă gura." Acum însă nu mai e nici un tractor în stațiune. De săptămîni de zile ele brăzdează zi și noapte pusta întinsă din jurul Aradului. Palfi-baci nu mai are cu cine schimba o vorbă cît e noaptea de mare.

Liniștea se împrăștie dintr-odată. Cineva fluieră pe drum un cîntec nu prea vesel. Palfi-baci se îndreaptă prudent spre poartă. „Cui i-o fi arzînd de fluierat la vremea asta?" Pînă să apuce să strige la el, paznicul se trezi cu un tractorist în față.

— Noroc, Palfi-baci!

— Noroc Ștefane. Ce-i cu tine?

— Mi s-a rupt maneta la plug. Trebuie s-o sudez, îi răspunse nu prea îngrijorat tractoristul.

— Trebue să vină Toni-baci și ți-o gată numaidecît. Cum stați cu planul? Mi se pare că nu merge treaba prea bine pe la voi — îl luă la rost paznicul. Huțan Ștefan îl privi cam de sus de parcă ar fi vrut să-i spună: ia te uită cine mă trage la răspundere! Parcă ar fi cel puțin director aici.

— Da, da — continuă Palfi-baci. Stați nu prea strălucit. Brigada voastră e pe locul 10. Fetele sînt primele. Bravo lor.

— Lasă că nu stăm nici noi rău. Ce mai e pe-aici prin stațiune?

— Toate bune. Tu ai văzut steagul de stațiune fruntașă pe care l-am primit noi? Sîntem prima pe regiune. Ia vino să ți-l arăt. E în biroul agronomului. Stațiunea noastră și-a depășit planul cu vreo șase la sută pînă acum o săptămînă. Dar trebuie să-i dăm zor ca să nu ne ia alții steagul. Ei ce zici? Trebuie sau nu să-i dăm zor?

★

Cînd s-a luminat de ziuă, Toni-baci, un om înalt și roșcovan a intrat pe poarta stațiunii.

— Am vreun client azi? îl întreabă el pe paznic.

— Ai. Uite-l pe Ștefan aici. Ți-a adus o manetă care s-a rupt.

Toni-baci o cercetă cîteva clipe, apoi, fără să mai spună nimic, plecă cu ea spre atelier. Numaidecît aparatul de sudură revărsă asupra manetei un potop de flăcări albăstrui.

— Ștefane, pleci imediat înapoi, nu?

— Plec Toni-baci.

— Așa băiatule. Te duci și-i dai zor că e păcat de vremea asta frumoasă să stea tractorul degeaba.

★

...Ora 7. In stațiune a început forfota unei noi zile de muncă. Agronomii de sector discută cu directorul stațiunii planul bătăliei din ziua aceasta. Toate brigăzile trebuie să fie văzute azi, cu toți tractoriștii trebuie să se discute. Agronomul Cincu Teodor discută cu directorul stațiunii, tovarășul Dobronca Nicolae, înconjurați de ceilalți agronomi și mecanici de sector.

— Trebuie să mergem cu toții pe la sfaturile populare și să-i dăm zor cu încheierea contractelor cu țăranii muncitori ca să nu stea nici un tractor degeaba. Nici măcar o oră. Tovarășe Cincu, dumneata mergi la Simboteni. Să rămînă acolo numai brigada de fete. A XII-a să vină aici la Sintana. Are de cultivat 200 ha. Trebuie iarăși să meargă cineva la Cicir pentru că brigada de acolo nu prea e ajutată de colectiviști. Vorbiți cu președintele și arătați-i că trebuie să îndrepte lucrul ăsta.

— Trebuie neapărat să vedem și cum s-a făcut recepționarea lucrărilor de către sfaturile populare.

— Și asta trebuie făcut. Diseară trebuie să avem o situație clară: cîte zile mai are de lucru fiecare brigadă acolo unde este acum pentru ca să putem să le dăm alte locuri de muncă imediat ce termină. Nu trebuie să uitați tovarăși să vedeți cum stau băieții și cu mîncarea. Dacă e bună, îndeajuns...

Toată lumea se pregătește de drum. Șoferul Ion Coșovan își revizuiește mașina, iar rutieriștii încarcă butoaiele cu motorină. Mecanicul de sector Don Gheorghe e și el gata de drum. La ora 8 nici un agronom sau mecanic de sector nu mai e în stațiune. Mașina cu agronomul șef gonește către Cicir, la brigada lui Harasz. Drumurile întortochiate, pe alocuri pline încă cu băltoace, nu-l împiedică pe șofer să bage viteză.

E o zi senină, cu cerul clar ca o apă străvezie. Din toate părțile străbate în pustă duduitul puternic al tractoarelor. Fiecare om din stațiune e la postul său. Astăzi bătălia se arată a fi mai aprigă ca oricînd.

In fotografie: Margit Szebeștjen, cea mai bună tractoristă din brigada X-a de fete

Ședința de organizație

Odată cu întunericul serii, tractoarele brigăzii a III-a, care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective din Horia, s-au aliniat ca niște ostași disciplinați în dreapta vagonului de dormit. Inăuntru, în vagon e gălăgie mare. Tractoriștii mănîncă, dar în același timp rîsul clocotește ca un pîrîu de munte. Astăzi a venit în mijlocul brigăzii, tovarășa Anton Maria, adjuncta cu problemele de U.T.M. a secției politice, deputată în Marea Adunare Națională. După masă vor ține ședință de organizație. Neapărat se vor discuta lucruri interesante. Ordinea de zi a fost anunțată de dimineață: se va discuta în legătură cu ziua de 1 Mai.

...Toată lumea mănîncă repede. E ora 8,30 și ședința trebuie să înceapă la ora stabilită. Nici un minut întîrziere.

Masa prezidiului a fost improvizată repede. N-au pînză roșie să pună pe ea, dar nu-i nimic. Și așa merge. Ședința e condusă de tractoristul Beraru Gheorghe și Raab Mihai, șeful brigăzii. Așezați pe unde se nimerește, în poziții cît mai comode, tractoriștii sînt numai ochi și urechi.

Se apropie ziua de 1 Mai. Ziarele aduc în fiecare zi vești despre succesele oamenilor muncii din întreaga țară realizate în cinstea acestei zile. Ei, tractoriștii, pot sta deoparte, pot să se bucure de această sărbătoare fără să-i aducă în dar nici o victorie? Rînd pe rînd tractoriștii au luat cu toții cuvîntul.

— Eu, tovarăși, spuse Rusu Teodor, mă angajez să fac pînă la 1 Mai încă un plan cu tractorul meu.

Snep Anton, un tînăr blond, de vreo 18 ani, a ridicat și el imediat mîna în sus.

— Nici tractorul meu nu-i mai beteag ca al tovarășului Rusu. Și eu o să dau încă un plan pînă la 1 Mai.

Beraru Gheorghe și-a luat angajamentul că va realiza 100 hantri, iar Tomaș Alexandru la fel. Raab Mihai s-a ridicat și el și după ce a cercetat liniștit cu privirea pe fiecare tractorist, vrînd parcă să-și măsoare încă odată forțele brigăzii începu să vorbească.

— Frumoase angajamente și-au luat toți tovarășii din brigada noastră. Nici nu pot să mă gîndesc că ele nu se vor îndeplini. Eu mă angajez în numele tuturor că brigada noastră își va depăși planul pînă la această zi cu 50 la sută.

A urmat un ropot scurt de aplauze. Brigada era de acord.

Deși tractoriștii sînt sub pături ședința mai continuă încă neoficial. Rusu Teodor vorbește vecinului său de pat.

— Ce crezi, noi o să defilăm la 1 Mai?

— Sigur că da,

— Și eu cred la fel. Ori unde oi fi tot defilez. Chiar de-aș fi pe cîmp. Imi pun un steag pe tractor și-i dau drumul cîteva ture să vuiască toată pusta. O să-mi închipui că trec prin fața tribunei și că aplauzele vuiesc ca o furtună.

— Și eu o să defilez — îi destăinuiește vecinul. Trebuie să-mi fac rost de pe acum de un steag și de hîrtie roșie. O să-mi îmbrac tractorul cum se îmbracă o fată în zi de sărbătoare.

Erji

Dacă ați fost prin S.M.T. Sintana nu se poate să nu fi auzit de Erji. Acum dacă o căutați o găsiți undeva în pustă, la brigăzile X și XII. E pontatoare-alimentatoare. Imbrăcată într-o salopetă gri, cu basmaua prinsă ștrengărește pe cap, nu-ți vine să crezi că de-acum e trecută de 30 de ani. Te miri cum de are timp să le facă pe toate: să măsoare terenurile lucrate de tractoriști, să facă situațiile, să alerge pe la sfaturile populare pentru încheierea proceselor verbale de recepționări și pe lîngă astea, în timpul ei liber să mai facă și mîncare pentru tractoriști. E vrednică la treburile celelalte Erji, dar la gătitul mîncării e neîntrecută. Grijulie ca o mamă, ea se scoală înaintea zorilor, aprinde focul la mașina de gătit și pînă se îmbracă și se spală tractoriștii cafeaua e gata. La prînz, cînd termină cu pregătitul mesei, Erji se suie pe bicicletă și fuge pe cîmp și-i anunță pe băieți să vină la masă.

— Ce ne-ai gătit astăzi, Erji?

— Felul întîi supă. Ia gustă tovarășe Bolovan.

— Strașnică! exclamă Bolovan plescăind a poftă din buze.

— Așa, felul doi o mîncare de cartofi cu carne de vacă. Am și felul trei, dar asta e deocamdată secret. La cei care au muncit cel mai bine azi le dau mai mult din felul trei

— Aha, asta e un fel de premiere

— Azi am fost pe la magazia stațiunii — le spune Erji în timp ce le servește supa. E bine aprovizionată. In fiecare zi are carne și lapte. Toate brigăzile o duc bine cu mîncarea.

— Da. Toate au cîte o Erji a lor. Celor de la a III-a le gătește o colectivistă. Și ei sînt mulțumiți.

După ce a terminat masa, Roman Pavel o întreabă șugubăț pe pontatoare:

— Ascultă Erji, ar fi bine ca bucătăria noastră să aibă un caiet de sugestii și reclamații.

— De ce? întreabă ea. Ai ceva de reclamat?

— Nu. Am vrea să scrim acolo: Iți mulțumim tovarășă Erji. Mîncarea gătită de dumneata e foarte gustoasă. Ne simțim aici la fel ca acasă..."

Zi și noapte

— Allo! Stațiunea? Aici brigada a III-a. Tovarășe, trimite-ne carburanți că sîntem pe drojdie. E bine să vină în noaptea asta. Trimite-l pe Kiș că e mai viol. Să nu uite să ne aducă și ziarele, tovarășe.

Kiș Gheorghe, un flăcău scund, dar solid și roșu la față abia sosise cu rutierul de la altă brigadă.

— Ești obosit, Gheorghiță? îl întreabă agronomul.

— Obosit! se miră acesta. Nici vorbă. Ce dracu, la 22 de ani ai mei să obosesc.

— Bine, dar n-ai stat deloc astăzi.

— N-are aface. Trebuie să merg undeva, nu? Gata. I-am dat drumul imediat.

Cu farurile aprinse rutierul înaintează sprinten pe drumeagul de țară care șerpuește prin pusta întinsă. Mîinile lui Kiș stau strînse pe volan și toată ființa îi e cuprinsă de o încordare puternică. Butoaiele cu motorină zăngănesc monoton în remorcă. Tractorul păcăne cînd mai înfuriat, cînd mai domolit, împrăștiind liniștea adîncă a cîmpiei. Trebuie să ajungă la brigadă pînă nu se culcă băieții ca să citească și ei ziarele în seara asta. Pe toți îi interesează întrecerea pe țară pentru titlul de „cel mai bun tractorist" și urmăresc cu înfrigurare rezultatele tractoriștilor fruntași din întreaga țară.

După încă o oră de drum rutieristul zărește în apropiere o lumină palidă de felinar. „Am ajuns. Nu s-au culcat încă băieții. Uite că-mi ies înainte. Ia să-i bag o leacă de sprint la motor".

— Așa repede ai venit, măi Kiș? îl întîmpinară băieții.

— Am venit. Mi-era să nu le fie sete la tractoarele voastre. Uite, v-am adus ziarele. Ia veniți lîngă mine, lîngă poștașul vostru să vedem cu cine avem de luptat. O fi vreunul mai bun ca Roman Simion sau Fock al nostru?

Abia peste o oră au terminat de citit și comentat ziarele. Kiș se pregăti de drum.

— Dormi la noi în seara asta, măi Kiș și pleci mîine dimineață, îl rugară tractoriștii.

— Fugiți de-aci! Cum o să dorm la voi? Dacă mai e vreo brigadă care are nevoie de carburanți? Mă duc la stațiune. Cînd dă vreo brigadă chiot, gata, am și întins-o prin noapte. Ei noroc fraților! Dacă nu iese de la voi „cel mai bun tractorist", nu mai sîntem prieteni.

— Lasă, n-avea grijă de asta. Vezi să nu uiți să ne aduci ziarele cînd mai vii. Și află cum o duc celelalte brigăzi și vestește-ne. Mai ales de la fete. Cu ele avem mai mult de furcă.

Mecanicul de sector

Don Gheorghe este secretarul organizației U.T.M. a stațiunii și mecanic de sector. Are în primire brigăzile X, XII, XIV și III. L-am găsit în dimineața acestei zile reparîndu-și motocicleta.

— E a dumitale motocicleta, tovarășe Don?

— Sigur că da. Am un B.M.W.! E strașnic. L-am cumpărat prin 49 cînd eram șef de brigadă. Făcusem într-o campanie trei planuri. Am fost decorat cu Medalia Muncii și premiat. Din premiu mi-am cumpărat motocicleta asta. Imi folosește tare mult. Mă sui pe ea și cît ai zice peste sînt la brigăzi. Intr-o zi pot să merg și la toate brigăzile. Cînd se strică vre-o piesă o iau cu mine, viu la stațiune, o repar, și peste o oră tractorul a pornit din nou.

— De cîte ori ai făcut lucrul acesta în campania de acum? îl întrebai curios.

— Niciodată.

— Niciodată? De ce?

In ochii lui Don se aprinse un licăr de mîndrie.

— N-am făcut pentru că în sectorul meu nu s-a defectat nici un tractor: mă duc pe la brigăzi, dar n-am nimic de lucru. Verific doar cum sînt îngrijite tractoarele. Incolo, îmi fac munca mea de secretar. De fapt așa mi-am pus în gînd de astă iarnă, din timpul reparațiilor: să nu se defecteze nici un tractor care trece prin mîna mea. Ce-i drept, și băieții își îngrijesc bine tractoarele. Să te uiți numai la tractoarele lui Szebeștjen Margit și al lui Roman Simion. Iți vezi obrazul în ele, așa sînt de curate.

— Tovarășe Don, nu poți să-mi dai un exemplu de tractorist care nu-și îngrijește mașina?

Don Gheorghe stătu cîtva timp pe gînduri, puțin încurcat.

— Uite, să nu crezi că vreau să acopăr lipsurile. Imi pare rău că nu pot să-ți dau un asemenea exemplu. Toți băieții mei își îngrijesc foarte bine tractoarele. Sînt toți băieți unul și unul. Brigada a XII-a a lucrat la G.A.C. Sintana. Au făcut lucrări strașnice. Au cuplat cîte trei semănători la un tractor.

Sînt doi frați în brigada a XII-a: Simion și Pavel Roman. Ei sînt din gospodăria asta. Colectiviștii i-au trimis să se facă tractoriști. Cînd au început lucrările le-au spus: „Dacă nu faceți treabă faină, să nu mai spuneți la nimeni că sînteți din colectiva noastră".

Cînd au terminat, colectiviștii le-au strîns mîna: „Măi băieți, aveți niște mașini... clasa una. Să trăiți și voi și ele!

Asta-i situația cu tractoarele mele. Văd că în primăvara asta n-au de gînd să se poticnească de loc. Nu vor să-mi dea de lucru. Pentru asta nu sînt de loc supărat.

După ce a ridicat din sprîncene, zîmbind, Don Gheorghe s-a suit pe motocicletă.

— Mă duc iar pe la brigăzi. Cine știe, poate se întîmplă ceva. E bine să fiu acolo...

Brigada fruntașă

Ion Coșovan — șoferul vesel, de pe mașina cu opt cilindri a stațiunii, își apăsa piciorul pe accelerator. Vroia să ajungă neapărat pînă la prînz la brigăzile lui Bolovan.

Bolovan este șef la două brigăzi: la a X-a și a XII-a. Ambele brigăzi sînt fruntașe pe stațiune. Brigada X-a a fost declarată prima avînd 118 la sută pînă la data de 10 aprilie cînd stațiunea și-a realizat planul, iar brigada XII-a, a doua, avînd 114 la sută. Va să zică Bolovan este șeful celor mai bune brigăzi.

In timp ce Coșovan îi dădea zor, sărind peste gropi și hîrtoape — tovarășul agronom Cincu Teodor ne povestea cu înflăcărare despre cei din brigada a X-a.

— Lei tovarăși, nu altceva. O să-i vedeți imediat. Zău, n-aș vrea să fiu în pielea lui Bolovan. Omul ăsta nici pînă acum nu s-a decis cu care brigadă să ție, cu a X-a sau a XII-a. E șef la amîndouă. Și lupta cea mai mare pentru locul I s-a dat tocmai între aceste brigăzi. Dar niciodată brigada XII-a n-a putut ajunge pe a X-a. In decada I-a brigada a X-a a avut 30 la sută, iar a XII-a 25 la sută, în decada a II-a brigada a X-a a realizat 73 la sută iar brigada XII-a numai 51,9 la sută. Și în decada a treia cînd stațiunea și-a terminat planul brigada a X-a a ieșit din nou învingătoare, cu 4 la sută mai mult ca brigada a XII-a. Lei, tovarăși nu altceva.

— Știți — spune agronomul — tractoriștii ăștia din brigada a X-a n-au avut pînă acum nici o reparație. Strașnic și-au mai îngrijit tractoarele. Să-i vedeți la întoarceri. Buni gospodari chiar și secunda are preț pentru ei.

...Coșovan cel vesel își opri mașina. In mijlocul tarlalei care trebuia arată se găsea un vagon-dormitor o cisternă mobilă și apoi tractoarele frumos aliniate. Am intrat în vagonul dormitor. Trei fete luau tocmai masa. Agronomul s-a grăbit să ni le prezinte:

— Iată vestita brigadă a X-a. Asta e Suzi, Furdui Susana, asta cîrnă cu codițe e Gița, Szebestjen Margit. E fată bună, și mai ales tractoristă cum nu găsești alta în toată regiunea, numai că răspunde cam rar la scrisorile lui Măcuța Ernest, care-i în armată. Măcuța a fost tractorist la noi și cred c-o înțelege că în campanie n-ai timp de scrisori de dragoste. Asta mică cu ochii negri e Doinița, Mitea Doina, n-are mai mult de 17 ani, e și ea bun tractorist. Băieții din restul de 14 brigăzi crapă de necaz că i-au întrecut fetele. Iată asta-i brigada noastră fruntașă.

★

Bolovan și fetele se plîng că n-au de lucru. Au terminat toate lucrările la Sintana, Olari, Caporal Alexa și acum la Simbăteni. In imediata apropiere a tractoarelor cîțiva țărani muncitori lucrau cu atelajele lor.

— De ce nu-și lucrează oamenii aceștia ogoarele cu tractoarele noastre se întreabă Bolovan. Cu tractoare se face arătura mai bună, și mult mai repede. Sfatul popular se mulțumește să bată toba prin sat, sau să anunțe prin megafon că tractoarele sînt la hotarul comunei și ori cine dorește poate să le folosească. Parcă am fi la circ! Conducerea stațiunii noastre se zbîrlește la președinți de sfat, fie prin telefon fie la fața locului, dar altceva nimic. Muncă de lămurire însă ca țăranii să contracteze cu stațiunea nu duc nici sfatul și nici utemiștii. Lucrăm după cum pică cîte un țăran muncitor la noi.

Azi dimineață, povestește Furdui Suzana, a venit pe cîmp țăranul muncitor Popi Petru. Și-a cărat pe tarla coceni pentru boi și s-a pregătit să are cele 2 jugăre în 3 zile. Tot robotind pe cîmp Popi Petru a văzut tractoarele.

A venit la vagonul dormitor și tovarășa Teiber i-a făcut imediat contractul, iar Bolovan a repartizat-o pe Furdui Susana.

— Cînd a văzut că m-a repartizat pe mine — spune Suzi — a sucit omul din nou. „Eu vreau un băiat, ăla lucrează mai bine", a spus el. Lasă tăticule, i-am spus eu, dumneata ai făcut contract cu S.M.T.-ul. Dacă n-o să-ți placă ai să mă reclami. Ia hai să mergem acum la lucru.

Pînă la tractor a urmat discuția bine cunoscută de fetele din brigadă. Popi a început să-i spună fetii că munca asta grea nu e pentru muieri. Că e și cu murdărie nu ca la croitorie. Au mai auzit fetele de astea și în alte părți. Ce tărăboi a mai făcut anul trecut președintele din Olari. Cum a văzut fetele a și dat telefon la director.

— Să-ți iei muierile înapoi, mie să-mi trimiți tractoriști.

Dar cînd a văzut ce arături fac fetele n-a mai zis nimic. Munca de calitate e marca brigăzii de fete.

Același lucru a pățit și Popi. Mergea în urma tractorului uitîndu-se mustrător la fata ce mînuia cu dibăcie volanul și se căia în gînd că s-a băgat într-o asemenea încurcătură. In două ore ogorul a fost arat.

Popi se uita lung, ba la tarlaua lui, care n-a mai cunoscut asemenea brazde, ba la fată.

— Bun, mulțam, tovarășă mecanic, pentru arătură. Iar la anul să ști că tot dumneata trebuie să-l ari, că alt mecanic nu-mi trebuie.

Moștenirea lui Rusu

Inchipuiți-vă ce nenorocire s-a abătut asupra lui Raab Mihai. Anul acesta a fost ridicat din tractorist în funcția de șef de brigadă. Cu toate s-a împăcat pînă la sfîrșit Raab; și cu gîndul că o să conducă o brigadă și deci va avea mai multă bătaie de cap. Cu o singură treabă nu se putea însă împăca. Raab a lucrat 3 ani de zile pe tractorul I.A.R. A-125. A avut grijă de mașina asta trei ani de zile ca de lumina ochilor din cap. Doar 2 reparații a avut în tot acest timp. I.A.R.-ul A-125 era cel mai vechi tractor, dar și cel mai bun de la S.M.T. Sintana. Cu ajutorul lui, Raab făcea într-un an sute de hantri peste plan. Ei, inima de tractorist, cine o înțelege, va ști ce a simțit Raab cînd a trebuit să se despartă de A-125, care i-a fost tovarăș de luptă trei ani de zile.

Iată, ăsta era păsul lui Mihai Raab. S-a gîndit flăcăul cum să-și împace inima, și-a găsit. A luat brigada în primire însă numai cu o singură condiție: „Mi-l dați pe A-125 în brigadă". S-a gîndit Raab că în brigăzile din stațiunea lor mașinile sînt bine îngrijite, dar e mai sănătos dacă are tractorul sub ochii lui.

A cugetat îndelung cărui tractorist din brigadă să încredințeze mașina. Grea alegere! Oare cine să merite să lucreze pe A-125? In sfîrșit s-a hotărît. L-a chemat pe Rusu, unul din cei mai vechi tractoriști din stațiune. S-au dus amîndoi la mașină. Cînd au ajuns în fața tractorului Raab a oftat și i-a zis:

— Vezi tractorul ăsta? Ți-l las ție moștenire. Te rog să ai grijă de el.

Cu tractorul A-125 Rusu și-a îndeplinit de acum planul lucrărilor de primăvară. A-125 ca și înainte, e tot cea mai bună mașină a stațiunii.

O surpriză

Pagina de față era gata să intre în rotativă, să se multiplice în sute de mii de exemplare cînd paginatorul fu oprit din lucru.

— Tovarășe, ne-a sosit un telefon de la Sintana. S-a încheiat decada și avem ultimele rezultate. Nu știm ce să facem. Trebuiesc ceva schimbări. Noi am scris că brigada a X-a de fete e fruntașă și iată acum sîntem anunțați că pe locul întîi a ajuns brigada a XV-a a lui Harasz Iosif... Ce putem face?

Paginatorul a stat puțin pe gînduri și după cîteva clipe ne-a dat următoarea idee: să scoatem alt articol și să dăm în schimb convorbirea telefonică.

Iată pe scurt convorbirea cu tovarășul agronom șef, Cincu Teodor, care ne-a dat ultimele rezultate.

— Tovarășe Cincu, spune-ne care e situația acum la încheierea decadei?

— Tovarășe redactor, ne pare rău că va trebui să modificați articolul, dar... tractoriștii lui Harasz, vedeți, n-au ținut cont de aceasta și au trecut în frunte. Brigada lui Harasz și-a realizat pînă în prezent planul în proporție de 180 la sută. Cel mai bun din brigadă e tractoristul Mătca Tănase cu 191 la sută. Și pentru noi e într-un fel o surpriză victoria brigăzii lui Harasz. La început nu credeam că această brigadă, compusă din tractoriști care în celelalte campanii s-au cam lăsat pe tînjală și au fost indisciplinați, să ajungă acum în frunte. Aici de fapt e meritul lui Harasz. El e „tatăl" lor.

— Despre asta am scris noi în materialul „Seara într-un vagon-dormitor"

— Să vă spun mai departe. Pe locul doi e brigada a XII-a iar a treia e brigada a X-a de fete, care era fruntașă. Este prima oară cînd băieții din brigada a XII-a întrec pe fete. Să nu credeți că fetele sînt triste că au fost întrecute. Ele au multă ambiție și s-ar putea ca la sfîrșitul decadei următoare să fie iarăși în frunte. Față de brigada a XII-a care are 160 la sută realizat din plan, ele n-au decît 158, adică cu 2 procente mai puțin.

— Tovarășe Cincu, care sînt acum cei mai buni tractoriști din stațiune?

— Primul e tovarășul Fock Urban din brigada a V-a care și-a depășit planul cu 100 la sută. Urmează Roman Simion dintr-a XII-a. Are 194 la sută și Mătca Tănase, cum v-am mai spus, 191 la sută. Noi sperăm că unul dintre ei să cîștige titlul de „cel mai bun tractorist". La decada viitoare s-ar putea să avem din nou surprize. Toți tractoriștii s-au angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să facă încă un plan. Deci întrecerea între brigăzi continuă. Nu știm cine va fi în frunte.

SEARA, ÎNTR-UN VAGON-DORMITOR

O seară senină de primăvară. Pe cer scînteiază stelele. La brigada 15, băieții se pregătesc de culcare, în vagonul dormitor. Doar Iosif Harasz, șeful brigăzii, nu se îndură să plece de la tractoarele frumos aliniate. Mai cercetează cîte o mașină, să vadă dacă totul e în regulă. In liniștea serii se aude susurul Mureșului ce curge domol și țîrîitul greierilor.

Harasz intră în vagonul dormitor. Băieții s-au băgat sub pături și citesc. Dumitru Drecin citește „Opere Alese" de Dobroliubov. Ludovic Bedö stă într-o rînă, cu capul rezemat în mîna și citește încordat „Secerișul" de Galina Nicolaeva în limba maghiară. Mai bine zis înfulecă paginile. Mătca Tănase și Szocica Gheorghe citesc ultimul număr al „Scînteii tineretului", adus azi la prînz de rutierist.

Ingîndurat, Harasz se așează pe scaun. Iși privește băieții cum citesc. Ei, băieții lui. Cînd s-au format brigăzile el era plecat la un curs. Anul trecut a fost șef la brigada a III-a. A avut atunci băieți buni, unul și unul. Și iată s-a întors de la curs și-a aflat că nu mai este șef la a III-a ci i s-a încredințat o brigadă nouă. „Ia să văd ce băieți am primit" — și-a zis. Dar cînd a aflat cine sînt a rămas năuc. Tănase Mătca chiulangiu, Ludovic Bedö indisciplinat, Gheorghe Szocica și Dumitru Drecin alți doi cu mare faimă în stațiune. Cînd i-a spus directorul că avînd în vedere felul în care a condus brigada, anul trecut ieșind între primii, anul acesta i se încredințează o brigadă mai slabă, n-a zis nimic. A plecat tăcut. N-am fost aici cînd s-au împărțit brigăzile. Toți și-au ales pe cei mai buni. Iar mie mi-a picat o adunătură din toate brigăzile. Ce să mai faci cu ăștia. A plecat frămîntat de gînduri și remușcări.

Și acum. Da, acum să îndrăznească cineva să spună că Tănase Mătca e chiulangiu, că Harasz ar fi în stare să-l ia la bătaie. Mătca a făcut pînă azi seara 2 planuri. Sau Bedo, Szocica, ori Drecin, n-a avut niciodată așa băieți buni ca el. Seara trebuie să-i tragă jos de pe tractor nu altceva, că pînă și noaptea ar tot brăzda ogorul. Brigada lui este între primele. La îndeplinirea planului pe stațiune brigada a X-a de fete a avut 118 la sută, iar a lui, 104. Agronomul a trecut ieri pe la brigadă și a luat noile date. A spus că i se pare, că brigada lui va fi prima. Poate chiar de azi sînt în frunte. Nu i-a venit să creadă agronomului că a făcut treabă cu „ăștia". Ce știu cei de la direcțiune ce băieți sînt Mătca, Bedö, Szocica și Drecin. Pe semne au crezut că nici planul nu-l vor îndeplini. Sau și-o fi zicînd că multe minuni se mai întîmplă pe lumea asta. Dacă ei ar fi fost ajutați ca și brigăzile lui Bolovan, ar fi făcut și mai mult. Dar de, vezi că așa se întîmplă, e sprijinită numai „elita". Dacă vine un ziarist în stațiune unde este dus? la brigăzile lui Bolovan. Ei însă, brigada 15, sînt o brigadă de chiulangii, de băieți răi, cărora degeaba le dai sprijin. Tocmai la el să duci ziaristul. Ce știu cei din conducere ce băieți are el. Au cam aflat ei cîte ceva, că doar sînt între primele brigăzi, dar tot se mai îndoiesc. Dar stai că vor fi ei primii, brigada 15 în frunte, nu va veni să creadă nimănui. El însă va striga atunci în fața la toți: „Voi nu știți să munciți cu oamenii. Mătca, nu mai e Mătca și nici Szocica nu mai e Szocica de anul trecut".

Cum s-a întîmplat asta? Ei uite, despre asta s-ar putea vorbi multe. Pe cîmp s-a luptat cu ogorul, iar aici în cămăruța asta s-a dat bătălia cu firea oamenilor. Harasz nu-i pedagog, e șef de brigadă. Ca să fi pedagog trebuie să fi bine pregătit, să ai multe cunoștințe. Ce ciudată e totuși cîte odată viața, te face fără voie pedagog.

Aici în acest vagon dormitor au citit ei împreună chemarea lui Stănescu Vasile de la S.M.T. Peciul Nou, pentru titlul de „cel mai bun tractorist".

— Ce, o fi minune Stănescu ăsta? — a zis Szocica. Noi nu ne putem măsura cu el?

Și toți au fost de acord că Stănescu nu-i o minune, că-i tot tractorist și dacă vor, îl pot chiar întrece. Odată, în primele zile de lucru nu erau bine curățate tractoarele. A doua zi toți s-au repezit să pornească tractoarele. Harasz nu i-a lăsat însă. „Veți curăți mai întîi mașinile". Două ore a ținut curățatul. Lui Mătca i-au dat lacrimile de-atîtea rugăminți. Cică le vor lua înainte celelalte brigăzi și Stănescu va cîștiga titlul de „cel mai bun tractorist" dacă el se ocupă cu „toaleta mașini" în loc să lucreze. Dar Harasz nu s-a lăsat înduplecat. „Altă dată să vă curățați bine tractoarele".

Odată nu s-a arat bine o margine. Harasz a observat după două zile. Bine că a văzut că i-ar fi crăpat obrazul de rușine la recepție. I-a întors pe toți tocmai din partea cealaltă a comunei unde lucrau atunci. Iar l-au rugat băieții, el însă în asemenea cazuri are inimă de piatră. S-a pierdut timp, combustibil, deplasare în gol, dar ceea ce s-a cîștigat valorează mai mult: de atunci nu s-a mai văzut ogor prost arat.

In primele seri băieții n-au vrut să citească. Le-a citit el pînă i s-a uscat gîtlejul. Mai tîrziu au citit singuri. Ba s-au și ciorovăit între ei pentru cărți, ca de pildă pentru „Secerișul". I-a obișnuit pe băieți să discute seara despre viața și problemele lor. Ieri seara, de pildă, băieții au discutat faptul că ar fi putut face lucrări mai multe dacă ar fi aplicat metoda graficului orar. Dar conducerea nu le dă nici un sprijin, se subapreciază importanța acestei metode. Tovarășul director știe numai de rulmenți. Dacă vine cineva de la regiune sau chiar și poștașul, el spune: „Mai bine ne ai fi adus niște rulmenți pentru batoze". Sînt importanți și rulmenții, dar graficul orar se poate aplica și fără rulmenți. Asta a fost concluzia discuțiilor.

Hotărît lucru, Harasz nu-i pedagog, e doar un simplu șef de brigadă.

S-a sculat de pe scaun, s-a dezbrăcat și era gata să stingă lumina. Și ceilalți s-au pregătit pentru dormit. Dar i-a oprit Bedo.

— Vă rog, încă două pagini...

— Nu se poate sîntem obosiți, i-a spus Harasz.

— Zău, sînt acolo unde dă drumul la combină.

— Cine? au întrebat toți.

— Cum cine, — fetișcana aceea îndărătnică, care se face om de treabă, Frosca.

Pagină redactată de ȘTEFAN HALMOȘ și ION BAIEȘU

Viața U. T. M.

Conferința utemiștilor din Comănești

Un orășel provincial prin care forfoteau oameni zdrențăroși, cu trupurile supte de vlagă, în care mizeria și foamea erau întîlnite tot atît de des ca și mormanele de gunoaie împrăștiate pe toate străzile și prin care copiii își făceau de lucru cîtu-i ziulica de mare — așa arăta Comăneștii atunci, de mult, cînd toate bogățiile lui aparțineau exploatatorilor. Locuitorii acestui oraș, cînd își aduc aminte de acele vremuri, se scutură ca după un vis urît.

Dar timpurile s-au schimbat. Industria extractivă, de construcții, unitățile industriei metalurgice și forestiere au luat în acest orășel în anii regimului de democrație populară un avînt din ce în ce mai mare. Și la toate aceste construcții tineretul și-a dat cu multă dragoste aportul său. Nu a fost loc de muncă în care utemiștii și tineretul să nu-și dea contribuția. Despre felul cum au muncit, despre realizările și lipsurile lor și ale comitetului orășenesc U.T.M. au vorbit delegații utemiștilor întruniți în conferința organizației orășenești U.T.M.-Comănești.

Sînt utemiști și tineri din multe organizații de bază, cum ar fi, de pildă, cele de la mina Leorda, Atelierul Central, mina Lumina și altele care, sub îndrumarea de fiecare zi a organizațiilor de partid au obținut rezultate frumoase în lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. Brigada utemistă de la mina Lumina — spre exemplu — condusă de tovarășul Muțu Năstase, depășește lunar norma între 15—35 la sută.

Analizînd felul cum se desfășoară învățămîntul politic în organizațiile de bază conferința a arătat că în ultima vreme, cercurile politice și-au îmbunătățit activitatea și au ajuns cu lecțiile la zi. Propagandiștii acestor cercuri și cursuri politice se pregătesc mai bine reușind în felul acesta să facă mai interesante lecțiile și seminariile, să le lege mai strîns de viața și munca utemiștilor și tinerilor.

Delegații la conferință nu s-au mulțumit însă să spună numai cuvinte de laudă. Ei au criticat cu asprime slăbiciunile manifestate în munca comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. precum și a membrilor comitetului orășenesc. Vorbind despre munca tinerilor în producție ei au arătat că mai sînt încă brigăzi utemiste care ființează doar în dosarele comitetelor organizațiilor de bază și comitetului orășenesc U.T.M., așa cum este, de exemplu, brigada utemistă de la mina Rafira, care în mod practic nu-și mai trăiește viața de mult, dar care totuși figurează ca existentă în evidența organelor U.T.M.

Despre multe din posturile utemiste de control se poate spune același lucru. Intr-una din ședințele comitetului orășenesc s-a luat hotărîrea ca în scurt timp cele 5 posturi utemiste de control să fie reorganizate, lucru care nu s-a făcut nici pînă în prezent.

Delegații au criticat vechiul comitet pentru lipsa sa de preocupare în domeniul instruirii comitetelor U.T.M. noi alese. In comitetul organizației de bază U.T.M. de la „Electromontaj" utemiștii au ales mulți tovarăși noi care nu au încă experiența muncii de organizație. Ei nu știu cum să-și întocmească un plan de muncă pentru că vechiul comitet U.T.M. al orașului nu le-a arătat, nu i-a instruit în mod practic asupra diverselor aspecte ale muncii de organizație în așa fel încît ei să treacă imediat la realizarea hotărîrilor ce au fost adoptate în cadrul adunării generale de darea de seamă și alegeri.

Sezisînd conferinței aceste probleme, tovarășul Ardeleanu Vasile a propus ca noul comitet orășenesc U.T.M. să-și organizeze munca în așa fel încît sarcinile să fie îndeplinite la timp și în bune condițiuni; membrii noului comitet să nu se înfunde în birou în diferite ședințe și „ședințele" să fie mai mult pe teren, în mijlocul tinerilor.

Cu mult simț de răspundere au discutat delegații la conferință fiecare candidatură în parte. Printre cei propuși a fost și tovarășul Ardeleanu Vasile, un bun muncitor, cu mult spirit de organizare, care a fost ales apoi secretar al comitetului orășenesc U.T.M.

Membrii noului comitet orășenesc U.T.M. s-au angajat că vor munci din toate puterile pentru ca sarcinile ce revin organizațiilor de bază U.T.M. din oraș să fie îndeplinite la timp și cît mai bine.

Corespondent
OLARU EMIL

In practică se verifică cunoștințele

Așezat la poalele unor dealuri bătrîne, roase de ape întocmai ca lemnul mîncat de carii, satul Petrinzel numără cîteva zeci de fumuri. Pămîntul înconjurător este argilos împregnat de pietriș și spălat de ploi. Muncile agricole sînt aici greu de făcut și numai hărnicia oamenilor scoate de pe aceste pămînturi recolte bogate.

In mijlocul colectiviștilor din acest sat a venit în primăvara lui 1954 tînărul Adalbert Erdelyi, student la institutul Agronomic din Cluj, pentru practica de vară.

Adalbert a cerut să fie repartizat la Petrinzel, nu pentru că ar fi din partea locului ci, mai ales, datorită faptului că l-au atras aici greutățile cultivării pămîntului.

Adalbert e doar de o lună și jumătate în Petrinzel, dar este de-acum cunoscut de oameni care se laudă cu „agronomul" lor. S-a instalat într-o cameră nu departe de sediul gospodăriei, și toată ziua bate dealurile împreună cu colectiviștii mai vîrstnici sau mai tineri. Despre munca lui de aici evită să vorbească, afirmînd că e prematur ca rezultatele încă nu pot fi cunoscute. Cîteva lucruri pe care le face Adalbert în gospodărie tot pot fi date însă în vileag.

In raionul Huedin, cultura cartofilor e o operație deosebit de grea. Rîia neagră provoacă mari pagube culturilor de cartofi. Atinsă de această boală, planta se usucă și cartoful rămîne mic, sărac în substanțe hrănitoare. Recoltele de cartofi ce se obțin în acest raion sînt încă mici, și oamenii îl cultivă mai ales pentru acoperirea nevoilor lor personale.

In gospodăria colectivă din Petrinzel, situația cultivării cartofului e aceeași. In planul de cultură al gospodăriei, la un loc de cinste stau porumbul, floarea soarelui mazărea iar cartoful mai la coadă.

Cînd a sosit în Petrinzel Adalbert a discutat cu conducerea colectivei această problemă.

— Cartoful este o plantă absolut necesară alimentării populației și aprovizionării industriei — a spus el. Nu ne putem mulțumi cu recoltele slabe pe care le obținem, și mai ales cu calitatea insuficientă a cartofilor.

Oamenii n-au obiectat nimic și i-au dat dreptate.

— In regiunea noastră sînt raioane unde se obțin recolte bogate de cartofi — a continuat Adalbert. De acolo putem cumpăra cartofi de sămînță de calitate superioară, pentru a avea și în gospodăria noastră un soi rezistent.

Colectiviștii au fost de acord cu propunerea lui Adalbert și cîțiva dintre ei au plecat în raionul Turda să cumpere cartofi de sămînță. La plecare li s-a spus:

— Alegeți numai cartofi roz de toamnă sau primăvară. Aceștia sînt și mai rezistenți și mai hrănitori.

Acum, colectiviștii din Petrinzel au însămînțat un lot experimental cu cartofi de calitate superioară, rezistenți climei din aceste locuri. La toamnă vor avea primele rezultate, iar la anul suprafața însămînțată cu cartofi de calitate va crește cu mult. Aceasta este prima experiență a viitorului inginer agronom.

★

Cînd a părăsit Clujul pentru a pleca la Petrinzel, Adalbert s-a interesat la decanat de situația de la noul său loc de muncă.

— Sînt multe lucruri interesante pe acolo, — i-a spus decanul. Uite o problemă de pildă, care ar putea fi studiată: cultivarea grîului de primăvară. In aceste locuri clima nu permite decît cultivarea grîului de toamnă. Ca să-ți, te-ar pasiona să faci cercetări în acest domeniu.

— Va fi lucrarea mea de diplomă, tovarășe decan, — a răspuns Adalbert. Am să iau de aici cîteva soiuri de grîu de primăvară pe care le voi însămînța acolo.

Pe o suprafață de 0,36 ha. pămînt, Adalbert a însămînțat două soiuri de grîu. Și-a făcut o fișă de observații pe care însemnează aproape zilnic cifre și date a căror rostuit le știe numai el și colectiviștii. Pentru că Adalbert împărtășește observațiile sale conducerii colectivei care urmărește și ea dezvoltarea boabelor de grîu băgate în pămînt. Și bucuria va fi a tuturor atunci cînd pe ogoarele colectiviștilor grîul de primăvară va undui în bătaia vîntului și nu se va pleca sub bătaia șiroaielor de apă.

★

Despre aceste cercetări Adalbert a vorbit modest afirmînd mereu că totul e în stadiu de experiență, că nu se poate vorbi de rezultate definitive. Or, tocmai aceste îndoieli, această rezervă în afirmarea rezultatelor caracterizează munca unui adevărat cercetător pasionat și entuziast.

I. DELEANU
Corespondent al „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj.

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE

O marfă care nu face cinste

Avînd nevoie de un clește patent, m-am dus să mi-l procur de la magazinul de fierărie din Petroșani. Mi-am ales unul mai arătos, am plătit 48 lei și am plecat încredințat că am făcut o treabă bună. Am fost foarte dezamăgit însă cînd am încercat să string un șurub, am observat că șurubul a lăsat urme adînci în patent ștergîndu-i zimții. Am încercat apoi să tai o sîrmă de fier moale, dar am văzut că sîrma s-a imprimat perfect în gura cleștelui, fără să se fi retezat.

Am crezut că am nimerit eu un clește de o calitate mai proastă. M-am dus deci din nou la Petroșani să-mi cumpăr altul. Spunîndu-i vînzătorului situația, mi-a dat mai multe bucăți să-mi aleg. Incercîndu-le pe rînd, am observat că toate sînt la fel. Vînzătorul m-a informat că sînt lucrate la fabrica „Ion Fonaghi" din Orașul Stalin.

Pe lîngă faptul că aceste patente sînt de proastă calitate în ceea ce privește materialul, sînt și foarte diforme, greoaie, lucrate în fugă.

Ce părere au tovarășii de la fabrica „Ion Fonaghi" despre calitatea patentelor produse de ei? Eu consider că ei trebuie să ia cele mai serioase măsuri pentru a ne trimite numai unelte pe care să le putem folosi.

Corespondent
ION VINATORU

Dacă dormi primăvara, n-o să bei must toamna

Cît îi ziua de mare la cooperativa din comuna Săcele, raionul Novaci, vin țăranii muncitori să-și cumpere cele trebuincioase muncilor de primăvară. Și e firesc să fie așa. Ceea ce nu e firesc însă este faptul că niciodată ei nu găsesc la cooperativă ceea ce le trebuie.

— Abavid aveți?

— Nu avem!

— Dar formalină?

— Nici formalină.

Pentru cormane de plug, șuruburi de plug, cărbune de forjă, sau pentru alte lucruri trebuincioase răspunsul e același: nu avem.

Președintele cooperativei Ion Bărăscu, președintele sfatului popular al comunei Nicolaie Mocanu, nu dau atenție unor lucruri așa „mărunte". Semnificativ e faptul că deși sîntem în plină desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară cînd fiecare dintre țăranii muncitori iese la cîmp pentru arat ori semănat, președintele sfatului popular a neglijat un asemenea lucru important ca aprovizionarea cooperativei cu cele necesare muncilor agricole. E drept că în această direcție nu numai el și președintele cooperativei sînt vinovați ci și URCAD Novaci care n-a dat atenția cuvenită aprovizionării cooperativelor.

Lipsa de grijă a sfatului popular comunal s-a mai reflectat și în munca de reparare a uneltelor care a întîmpinat greutăți pentru că s-a întîrziat fixarea prețurilor pentru reparare.

Aceiași dezinteres față de lucrările agricole îl manifestă și tovarășul Ștefan Vîlcă, secretarul organizației U.T.M. din comună care nu a făcut aproape nimic pentru ca tineretul să fie în fruntea muncilor agricole de primăvară.

O zicală spune: nimic nu este mai dulce decît somnul primăvara și mustul toamna. Probabil că acești tovarăși din comuna Săcele s-au îndulcit la somn. Dar or fi fiind [illegible] somnul de dulce, e totuși timpul să se gîndească: dacă dormi primăvara, n-o să bei must toamna.

Corespondent
N. DANESCU

Informații

— Joi dimineața au părăsit Capitala, Andraș Tardoș, director general al Studioului maghiar de filme documentare și jurnale de actualități, Frigyes Sos, director al întreprinderii pentru difuzarea filmelor din R.P. Ungară, Lajos Kosșa, scriitor, laureat al Premiului Kossuth, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P. Ungară, și Iozsef Simondy, solist al Operei de Stat din Budapesta, laureat al Premiului Kossuth, membri ai delegației culturale maghiare, care au participat la manifestările Săptămînii culturii maghiare.

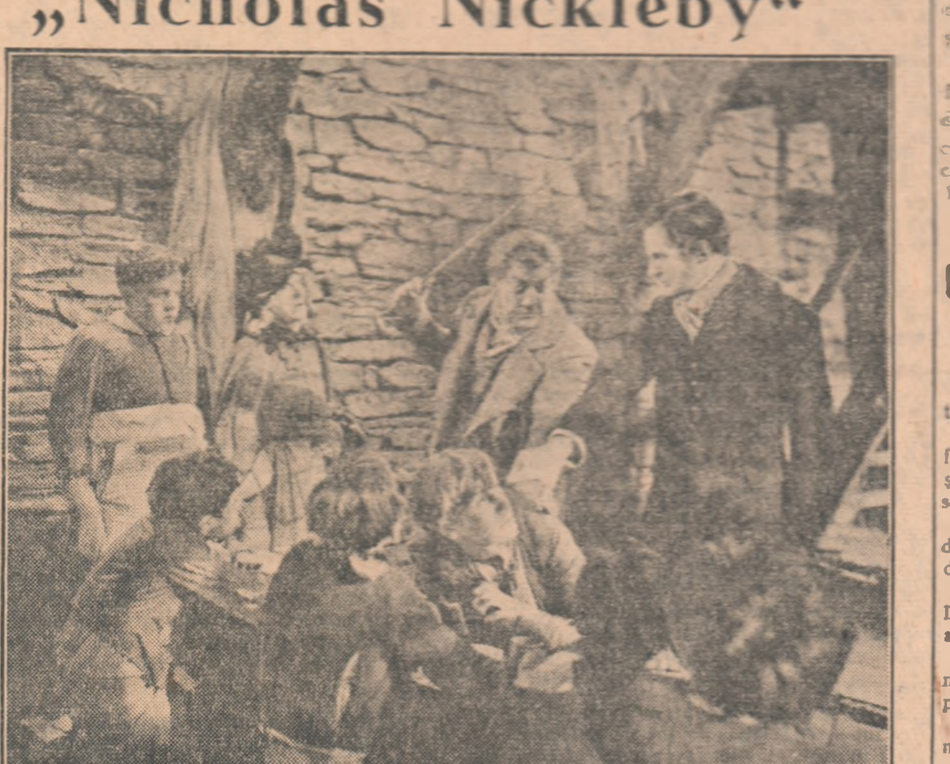
La plecarea de pe aeroportul Băneasa, oaspeții maghiari au fost salutați de reprezentanți ai Ministerului Culturii, ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R. și ai Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.

A fost de față L. Pataki, ministrul R.P. Ungare și colaboratori ai Ambasadei R.P. Ungare la București.

(Agerpres)

Jurnal artistic

„Nicholas Nickleby"

Turnat după romanul marelui scriitor realist-critic englez Charles Dickens, filmul „Nicholas Nickleby" dezvăluie puternic și realist avariția, cupiditatea, egoismul, cinismul, ipocrizia și ignoranța burgheziei engleze din secolul al XIX-lea, clasa conducătoare a acestei societăți — stăpînă, dar în același timp și sclavă a banului.

Deosebit de sugestivă și emoționantă este redarea în film a vieții copiilor în așa zisa școală a lui Squeers, brutalitatea, lipsa de omenie cu care erau tratați acești copii, înfometarea la care erau supuși, „doctoria" administrată nu pentru a le conserva sănătatea ci pentru a le răpi pofta de mîncare. Toate acestea ilustrează plastic ideea că exploatatorii nu-și aleg victimele: ei lovesc deopotrivă pe tineri, bătrîni, femei și copii. Nu-și alegea victimele nici bătrînul cămătar Ralph Nickleby. Ca să rămînă singur stăpîn pe avere, Ralph și-a înstrăinat fiul. Ca să-și sporească teancul de bancnote, el intenționează să-și folosească nepoata ca nadă, pentru a atrage pe bancheri și lorzi.

Nicholas Nickleby, nepotul lui Ralph, este acela care se revoltă împotriva acestei stări de lucruri. Nicholas se opune bestialităților familiei Squeers și părăsește școala luînd cu sine pe cel mai oropsit dintre băieți. Nicholas îl înfruntă neîncetat pe unchiul său și din înfruntarea acestor doi oameni, unul cinstit și sincer, celălalt meschin și lipsit de scrupule se naște tot dramatismul acțiunii filmului.

Filmul redă totodată variate aspecte ale societății burgheze. Iată grupul de oameni de afaceri, mișei și hulpavi, grosolani și snobi care-l înconjurau pe Ralph. Iată-i pe frații Cheerebly, care făceau parte din vîrfurile burgheziei, ajunse pe culme și care trec la o formă superioară, rafinată și ascunsă a exploatării capitaliste prin afaceri de mari proporții și care aveau nevoie de slujbași instruiți — prin mijlocirea cărora să-și camufleze ignoranța. Iată în continuarea galeriei un impresar-director de trupă care improvizează spectacole și înșală publicul.

In afară de aceștia, cîteva apariții secundare înfățișează tipuri de burghezi parveniți, siguri de banii lor și care-și permit să insulte, să umilească pe cei ale căror servicii le plătesc. Un parlamentar, după ce-i înșiră viitorului secretar un pomelnic întreg de obligații, îi arată insolent ușa la simpla observație a acestuia că salariul de 15 silingi e neîndestulător. Un negustor îmbogățit îl silește pe Nickleby să predea lecții de franceză celor patru fetițe ale sale în condiții insuportabile, și își permite observații ironice și stupide despre profesor și materia predată. Iar un misit laș și imoral pune la cale înșelarea josnică a unei tinere fete.

Realizatorii filmului au reușit să dea o imagine realistă a societății capitaliste cu toate că s-au lăsat furați pe alocuri de o ușoară dulcegărie romantică. Spre sfîrșitul filmului totul se rezolvă prin intervenția providențială și miraculoasă a fraților Cheerebly iar șirul întîmplărilor tragice se încheie cu un puhoi de căsătorii fericite. Atitudinile filantropice, ale fraților Cheerebly, încrederea, bunăvoința și solicitudinea arătată celor în nevoie, purtările lor de adevărați samariteni, dezinteresul lor față de bani, sînt neverosimile, contrazic esența socială pe care aceste personaje o reprezintă: capitalismul. Totul se reduce astfel la o simplă luptă între „rău" și „bine" care bineînțeles se termină în mod arbitrar cu victoria „binelui" și care umbrește în parte caracterul protestatar al filmului.

In ciuda acestor scăderi filmul „Nicholas Nickleby" e un film reușit, jucat realist, cu căldură. Personajele sînt realizate uman, redate în toată complexitatea lor. Nicholas Nickleby apare curajos și inimos, plin de demnitate și cu un simț al dreptății foarte dezvoltat. La fel de bine închegată e și personalitatea lui Noggs — valetul lui Ralph — servitor dar nu unealtă, umilit dar nu supus, un exploatat care urăște pe exploatator și se folosește de inteligența și de bunul său simț pentru a-i demasca fărădelegile.

Redînd cu putere conflictul dintre oamenii simpli striviți de odiosul jug al exploatării capitaliste și venalii stăpînitori ai averilor, filmul „Nicholas Nickleby" printr-o reușită interpretare și regie, întregește tabloul pictat de pana măiastră a lui Charles Dickens.

FLORIN Z. FLORIN

Sub povara cheltuielilor militare

In ce scopuri sînt alocate principalele mijloace financiare ale țărilor capitaliste?

Răspunsul la această întrebare va lămuri în primul rînd structura pe care o au bugetele țărilor capitaliste și în al doilea rînd va arăta cui servesc aceste bugete.

Pentru a ne lămuri să ne adresăm celor mai recente cifre.

In Statele Unite proiectul de buget pe exercițiul financiar 1954—1955 (buget care va intra în vigoare de la 1 iulie 1954, dată la care începe anul financiar în S.U.A.) prevede alocarea pentru cheltuieli militare directe a unei sume de 44.860 milioane dolari. Se precizează că e vorba de cheltuieli militare directe — adică acele sume care sînt trecute în bugetele ministerelor legate de armată. Dar mai există în bugetul S.U.A. numeroase cheltuieli militare indirecte, camuflate sub diferite nume. Chiar nesocotind aceste cheltuieli militare indirecte, 68 la sută din buget este destinat scopurilor războinice. Deci pentru toate celelalte nevoi ale statului american — investiții civile, învățămînt, asigurări sociale, sănătate, construcții de locuințe etc., este alocat mai puțin de 32 la sută din bugetul S.U.A. Aceiași situație există și în Anglia unde proiectul de buget pe anul 1954 prevede alocarea pentru cheltuieli militare a astronomicei sume de 1.555.000.000 lire sterline. Această sumă depășește cu 58.000.000 lire alocările pentru înarmare din bugetul precedent.

In Franța se cheltuiesc de asemenea pentru tunuri și bombe 1.119,5 miliarde franci.

Aceste cifre care se referă la bugetele principalelor trei țări capitaliste dovedesc pe deplin că cele mai mari sume sînt destinate în aceste țări pregătirilor de război.

Acest fapt este pe deplin valabil pentru toate statele încadrate în coaliția atlantică; în total aceste țări au cheltuit pentru înarmare în anul bugetar 1952—1953 — 75 miliarde dolari.

Toate aceste cheltuieli militare se fac prin reducerea sistematică a alocărilor în scopuri civile. Fiecare bombă construită înseamnă o școală mai puțin, fiecare tun sau tanc în plus un spital mai puțin etc.

Cine plătește uriașele cheltuieli militare?

Se naște imediat o altă întrebare: cine plătește aceste uriașe cheltuieli militare? De unde se iau dolari sau lire, franci sau drahme pentru a acoperi colosalele sume investite în armament?

„De fiecare dată cînd mîncați un biftek sînteți obligați să plătiți un mic obuz, o grenadă sau a zecea milioana parte dintr-o bombă atomică" scria nu de mult ziarul burghez francez „Les echos". Aceste rînduri răspund în parte la întrebarea de mai sus. Căci pentru bugetele țărilor capitaliste au căpătat o deosebită greutate impozitele indirecte (adică acele impozite cuprinse în prețul produselor), care sînt suportate în primul rînd de populația muncitoare. Aceste impozite sînt destinate în mare parte cheltuielilor de înarmare.

Impozitelor indirecte li se adaugă cele directe — adică cele pe clădiri, pe salarii — care cresc an de an.

Iată un tablou semnificativ asupra creșterii impozitelor în Anglia din anul 1913 și pînă în anul 1953:

ANUL	TOTALUL IMPOZITELOR (în milioane lire sterline)
1913—1914	163
[illegible]	677
[illegible]	896
1946—1947	3333
[illegible]	3700
1950—1951	3743
1951—1952	4153
1952—1953	4287

Deci, dacă în anul bugetar 1913—1914 s-au perceput 163 milioane lire sterline drept impozite, în anul bugetar 1952—1953 s-au perceput 4.287 milioane lire sterline. De asemenea în S.U.A. impozitele cresc an de an.

Numai impozitele pe salarii și veniturile populației reprezintă în noul buget al Statelor Unite 30.233 milioane dolari.

Creșterea impozitelor duce la scăderea puterii de cumpărare a salariilor. In același timp cresc prețurile la mărfuri ca urmare a impunerii de noi impozite mai ales pe produsele de larg consum fapt care duce la scăderea continuă a nivelului de trai al maselor muncitoare. Această situație a făcut ca mai de mult însăși fostul președinte al S.U.A., Herbert Hoover, să spună că „creșterea prețurilor ne atacă prin scara de serviciu, iar impozitele pătrund în casele noastre prin ușa principală. Aceste impozite uriașe ne sugrumă și ele economia".

Dl. Hoover face teorie, dar practic, fără să fi urmat vreo facultate de economie poți demonstra — ce înseamnă bugetele de război cu toate consecințele — șomerii americani care se sinucid în număr atît de mare încît primarul unui oraș din S.U.A. a dat ordin să se împrejmuiască podurile cu sîrmă ghimpată sperînd ca astfel să scadă numărul sinucigașilor înecați.

Sau ar putea vorbi despre consecințele reducerii alocărilor civile milioanele de țărani aruncați pradă mizeriei în țările capitaliste. Astfel în S.U.A. proiectul de buget pe 1954—1955 prevede reducerea alocărilor pentru agricultură și resurse agricole, față de bugetul precedent, cu 1.335 miliarde dolari (cu 16,5 la sută). Iar în privința stării agriculturii Angliei cunoscutul ziar de specialitate britanic „Financial Times" ne oferea următorul tablou:

„In Anglia pe o întindere de sute de mile pătrate, populația rurală, trăiește și lucrează, în esență în aceleași condiții ca și acum o sută de ani. Pentru a vedea în ce condiții grele trăiesc coloniștii-pionieri — nu este nevoie să pleci în Canada sau în „regiunile înapoiate" din Australia; aceste condiții pot fi întîlnite astăzi în Anglia la o distanță de cîteva minute de mers de la autostradă, la numai cîteva mile depărtare de orice oraș".

Toate acestea în timp ce marile monopoluri producătoare de armament cîștigă miliarde, sporindu-și necontenit profiturile.

Tocmai aceștia, marii miliardari americani și englezi sînt cei interesați în menținerea încordării internaționale pentru ca mereu să crească alocațiile pentru înarmare— o adevărată binefacere pentru trusturi.

Semnele crizei

In aceste zile, cu toate că ne aflăm la numai cîteva zile înainte de începerea conferinței de la Geneva, în Statele Unite țipetele unor belicoși senatori se fac mereu mai puternic auzite. De ce aceasta? Pentru a întreține psihoza războinică în speranța că va putea îndepărta criza ce roade temeliile economiei S.U.A., prin creșterea comenzilor militare.

Este justificată această speranță? Nu, cifrele și faptele care privesc bugetele principalelor țări capitaliste dovedesc limpede acest lucru.

In acest sens e bine să ne referim la Marx care ne-a dat o indicație prețioasă cînd în urmă cu 100 de ani scria referindu-se la unul din bugetele Angliei: „In ori ce buget, problema principală este raportul dintre partea de venituri și partea de cheltuieli, iar bilanțul, sub forma excedentului sau a deficitului, definește situația generală și determină creșterea sau micșorarea impozitelor".

Examinînd sub acest unghi de vedere, bugetele țărilor capitaliste vom vedea că ele sînt în ultimii ani în permanent deficit, ca urmare a cheltuielilor care întrec veniturile.

O știre sosită chiar în cursul acestei săptămîni din S.U.A. reproducea anunțul Ministerului de Finanțe american prin care se făcea cunoscut că numai în primele nouă luni ale exercițiului financiar curent bugetul Statelor Unite a înregistrat un deficit care depășește suma de 2 miliarde dolari.

Aceasta nu este o întîmplare căci deficitul bugetar pe anul trecut (1952—1953) s-a ridicat la 9,4 miliarde dolari ceea ce înseamnă o depășire de peste două ori a deficitului anului financiar precedent.

Nici pe viitor perspectivele finanțelor S.U.A. nu sînt mai bune.

Judecind acest lucru s-ar putea spune: nu e nimic, doar statul capitalist pierde. Aceasta este total greșit căci să luăm exemplul S.U.A. In primul rînd, așa cum arată Marx deficitul bugetar duce la creșterea impozitelor pentru a se putea acoperi, măcar în parte, cheltuielile care au depășit veniturile. Așa cum s-a arătat impozitele sînt suportate în cea mai mare măsură de populația muncitoare.

Apoi, pentru a se acoperi deficitul bugetar se recurge de cele mai multe ori la împrumuturi sau se tipăresc noi bani. In acest fel se adîncește procesul inflaționist care are printre rezultate creșterea nemăsurată a prețurilor. Deci o lovitură dată pe altă cale tot oamenilor muncii care cu banii pe care îi cîștigă pot cumpăra mereu mai puține lucruri, chiar dacă cîștigul lor, numeric, este același.

Pe de altă parte împrumuturile făcute de statele capitaliste atrag după ele dobînzi. Acestea sînt și ele plătite tot de oamenii muncii. Astfel, marii monopoliști americani au încasat în 1952 dobînzi în valoare de 6,5 miliarde dolari, ceea ce reprezintă 10 la sută din totalul încasărilor fiscale.

In total datoriile S.U.A. se cifrau la 31 martie la imensa sumă de 270.235 milioane dolari. Insăși Eisenhower a recunoscut că această datorie va continua să crească iar dobînzile se vor urca și ele la 6.875 milioane dolari.

Aceste fapte l-au silit pe George Cossan, fostul procuror general al statului Iowa să declare: „Povara datoriilor noastre se apropie acum de 275 miliarde dolari. Ca urmare a orgiei risipei și filantropiei am jefuit pe cei vii, pe cei morți și chiar pe copiii care n-au apărut încă pe lume. Pe cei vii i-am jefuit prin sporirea de șapte ori a poverii fiscale federale și prin deprecierea dolarului, ca urmare a inflației. Pe cei morți i-am jefuit prin micșorarea la jumătate a valorii reale a polițelor de asigurare și a obligațiilor de împrumut care rămîn pentru ajutorarea văduvelor și copiilor celor morți. Am jefuit pe copiii care nu s-au născut încă, deoarece fiecare copil nou născut apare pe lume cu lațul datoriilor în jurul gîtului, trebuind să plătească guvernului federal pentru acoperirea acestei datorii amețitoare, în medie, 1770 dolari".

In ultima vreme economia țărilor capitaliste cunoaște fenomene de criză. Acestea se fac mai puternic simțite în Statele Unite și se resimt și asupra celorlalte țări capitaliste.

Fenomenele de criză economică sînt cea mai puternică dovadă a faptului că cursa înarmărilor nu numai că nu îndepărtează dar chiar grăbește ivirea crizei.

Ultimele statistici, arată ivirea unor noi fenomene de criză, care nu se mai reduce doar la încetinirea ritmului producției în industria bunurilor de larg consum ci și în industria grea. Aceasta în ciuda faptului că industria grea este principala furnizoare de armament. Insăși raportul comisiei economice O.N.U. pentru Europa recunoaște „cererea slabă de produse ale industriei constructoare de mașini și a celorlalte ramuri ale industriei de prelucrare a metalelor, a devenit tot mai evidentă în ciuda volumului considerabil al comenzilor pentru scopuri militare.

Deci în ciuda intensificării procesului de militarizare a industriei, atît în S.U.A. cît și în Europa occidentală își fac loc asemenea fenomene ca restrîngerea producției, creșterea șomajului, ridicarea prețurilor articolelor de larg consum etc.

★

Faptele de mai sus dovedesc fără putință de tăgadă că bugetele țărilor capitaliste servesc marilor monopoliști care trag profituri fabuloase de pe urma cursei înarmărilor, în timp ce alocațiile pentru nevoile populației sînt mereu mai reduse.

De asemenea examinarea, chiar și sumară a situației financiare a principalelor țări capitaliste arată șubrezenia economiei acestor țări care cunosc deficite bugetare cronice, inflație, lipsa de echilibru între import și export etc. Intr-un cuvînt criza care își face loc în economia capitalistă își găsește reflectare și în finanțele acestor țări.

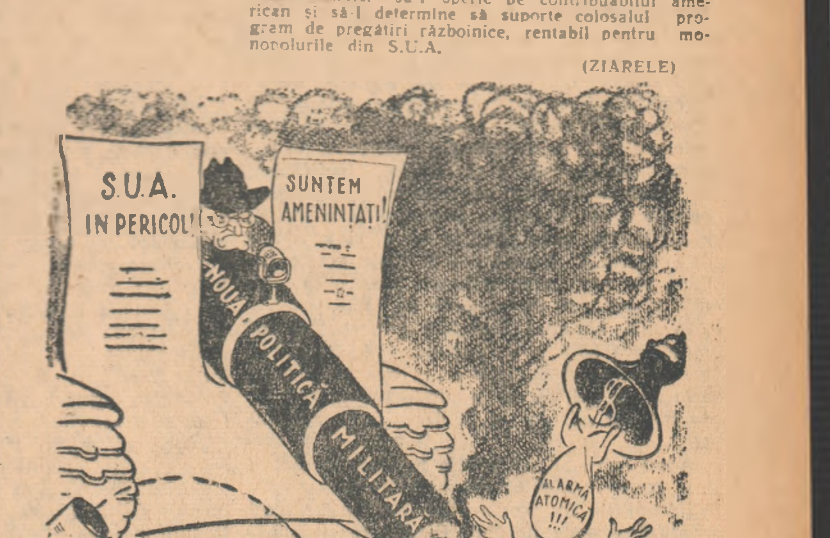
In contrast cu bugetele țărilor capitaliste, în țările democratice cheltuielile bugetare sînt îndreptate în scopuri pașnice, manifestîndu-se grija față de nevoile populației.

Cifrele bugetului U.R.S.S. ca și cifrele bugetului țării noastre dovedesc din plin acest lucru.

SERGIU BRAND

In S.U.A. în vremea din urmă, se manifestă cu o violență crescîndă isteria războinică. Scopul urmărit prin aceasta este să înrăutățească relațiile internaționale, să-l sperie pe contribuabilul american și să-l determine să suporte colosalul program de pregătiri războinice, rentabil pentru monopolurile din S.U.A.

(ZIARELE)

Jaf în plină zi

Desen de V. FOMICEV

Conferința reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările aflate în sfera imperiului britanic

LONDRA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 aprilie s-a deschis la Londra conferința reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările care se află în sfera imperiului britanic.

Secretarul general al Partidului Comunist din Marea Britanie, Harry Pollitt, a adresat delegaților un cuvînt de salut.

Raportul politic a fost prezentat de Palme Dutt, vicepreședinte al Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie.

Dutt a subliniat creșterea nemaiîntîlnită a mișcării de eliberare națională împotriva imperialismului.

In continuare, Dutt s-a ocupat în mod amănunțit de lupta popoarelor coloniale și semicoloniale pentru independența lor națională, subliniind de asemenea creșterea expansiunii imperialiste americane în perioada de după război. Dutt a subliniat în deosebi importanța luptei pentru pace, întrucît imperialismul american amenință să extindă războaiele nedrepte care se duc în prezent împotriva popoarelor coloniale. El a chemat la luptă pentru retragerea trupelor engleze din Guyana britanică, Egipt, Sudan, de pe insula Cipru și din alte țări. Dutt a chemat de asemenea la întărirea solidarității între popoarele asuprite în lupta lor pentru independență, împotriva imperialismului american și britanic. El a chemat la unitate între partidele comuniste și muncitorești în această luptă.

★

LONDRA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

In ședința din seara zilei de 21 aprilie a conferinței partidelor comuniste și muncitorești din țările aflate în sfera imperiului britanic au luat cuvîntul reprezentanți ai partidelor dintr-o serie de colonii și dominioane.

Delegatul Lim, redactorul ziarului „Malayan Monitor", a demascat în cuvîntarea sa substratul războiului dus în Malaya de imperialismul englez în interesul magnaților industriei cauciucului și a vorbit delegaților despre lupta eroică a poporului malayez pentru independența sa.

Delegatul Billy Strachan din Indiile occidentale, a subliniat că popoarele din Indiile occidentale își intensifică lupta pentru independență și au deja o oarecare experiență în această luptă. El a arătat că pentru prima dată în istoria acestor popoare se crează un front unit de luptă.

Miles, membru al Partidului Comunist din Australia, a vorbit despre pătrunderea tot mai intensă a imperialismului american în Australia.

Subliniind că țara se găsește în ajunul alegerilor parlamentare, Miles a chemat la crearea unui front unit al oamenilor muncii pentru a înfrînge guvernul Menzies.

Reprezentantul Partidului Comunist din India, Dilip Boze, a subliniat întărirea legăturilor dintre partidele comuniste din India și Marea Britanie. Sub influența acțiunilor maselor largi populare, a spus Boze, guvernul Indiei promovează în prezent o politică externă de sine stătătoare îndreptată spre consolidarea păcii.

El a declarat că mișcarea pentru pace din India constituie un sprijin pentru forțele democratice din țară și se îmbină cu lupta pentru democrație, împotriva imperialismului.

La conferință au luat de asemenea cuvîntul Dawes, reprezentantul Uniunii studenților originari din Africa de Vest, și George Bowring, reprezentantul partidului independent din Indiile occidentale.

Sesiunea Comisiei Romîno-Cehoslovace pentru colaborare tehnico-științifică

De curînd, s-a ținut la București cea de a V-a sesiune a Comisiei Romîno-Cehoslovace pentru colaborare tehnico-științifică.

In această sesiune, care a decurs în spiritul prieteniei și colaborării, au fost evidențiate rezultatele favorabile obținute de ambele țări în cadrul colaborării de pînă acum, iar în urma noilor hotărîri luate, se va ajunge la un bogat schimb de experiență în diferite ramuri ale economiei naționale din ambele țări.

Astfel, Republica Cehoslovacă va împărtăși Republicii Populare Romîne experiența sa în sectorul construcțiilor de mașini, instalații energetice, industriei cauciucului, medicamentelor, produselor alimentare etc.

Republica Populară Romînă va împărtăși Republicii Cehoslovace experiența sa în sectorul exploatării cărbunelui, prelucrării țițeiului, industriei chimice, creșterii animalelor, industriei alimentare etc.

Acest ajutor reciproc va contribui la întărirea și dezvoltarea economiei ambelor țări și va accelera rezolvarea problemelor prin însușirea experienței mai bogate a uneia sau celeilalte țări.

(Agerpres).

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. a trecut la discutarea bugetului de stat al U.R.S.S. Această discutare se face pe camere. In ședința din seara zilei de 21 aprilie a Sovietului Naționalităților a fost ascultat coraportul președintelui Comisiei bugetare a Sovietului Naționalităților.

Raportorul, deputatul Arsenii Safronov, a subliniat că bugetul de stat prezentat spre examinare sesiunii, asigură un puternic avînt continuu al economiei naționale a U.R.S.S. și ridicarea bunăstării poporului sovietic. El a arătat că principala sursă a veniturilor bugetului de stat este economia socialistă care se dezvoltă neîncetat. In anul 1954, impozitele percepute de la populație nu se vor cifra decît la 8% din suma totală a veniturilor bugetului.

Comisia bugetară, a spus deputatul Safronov, consideră că bugetul de stat a fost întocmit în mod just, în conformitate cu planul economiei naționale și propune aprobarea lui cu unele modificări, atît la capitolul venituri, cît și la capitolul cheltuieli.

După coraportul Comisiei bugetare au început dezbaterile.

Primul a luat cuvîntul deputatul Alexandr Puzanov (președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.). Subliniind că bugetul de stat pe care îl examinează sesiunea prevede într-un mod absolut just alocări importante pentru industria grea, Puzanov a relevat de asemenea creșterea cheltuielilor pentru dezvoltarea agriculturii.

S-a dat apoi cuvîntul deputatului Nurtas Undasînov (R.S.S. Kazahă). El a declarat cu satisfacție că la întocmirea bugetului de stat al U.R.S.S. s-a ținut seama de dezvoltarea planificată a tuturor ramurilor economiei naționale, a tuturor republicilor unionale, ilustrîndu-și afirmația prin exemplul Republicii Kazahe, al cărei buget crește cu 22% în comparație cu bugetul anului 1953.

A urmat la cuvînt deputatul Faizpahman Zagafuranov, reprezentant al Republicii Autonome Bașkire.

Deputatul Zagafuranov, a sprijinit, ca și ceilalți vorbitori, proiectul bugetului de stat pe anul 1954.

Deputatul Miron Ciubinidze a vorbit despre succesele obținute de Republica Gruzină în diferitele ramuri ale industriei.

A luat apoi cuvîntul deputatul Gherasim Rud, care a vorbit despre munca plină de abnegație a țărănimii colhoznice din R.S.S. Moldovenească.

In ședința Sovietului Naționalităților au luat de asemenea cuvîntul deputații Vasili Klimenko (Ukraina), Turabai Kulatov (Kirkizia), Nuritdin Muhitdinov (Uzbekistan), Pavel Prokkonen (R.S.S. Karelo-Fină), Konstantin Țibenko (Ukraina). Toți vorbitorii au sprijinit proiectul bugetului de stat prezentat de guvern.

Următoarea ședință a Sovietului Naționalităților va avea loc în seara zilei de 22 aprilie.

★

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

De trei zile își continuă lucrările la Moscova, în marele palat al Kremlinului, sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S..

Deputații discută raportul cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe 1954. Discuțiile se desfășoară separat pe camere în Sovietul Naționalităților și în Sovietul Uniunii.

In dimineața zilei de 22 aprilie a avut loc o ședință a Sovietului Uniunii. Deputații și oaspeții au primit cu căldură apariția în Prezidiu a lui G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hrusciov, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, A. I. Kiricenko, M. A. Suslov, N. N. Șatalin.

Discutarea problemei bugetului a început prin coraportul deputatului Ivan Senin, președintele Comisiei bugetare.

Comisia bugetară — declară deputatul Senin — propune să se aprobe cu unele modificări bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1954, propus de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

La discuții a luat cuvîntul Nikifor Kalcenko, președintele Consiliului de Miniștri al Ukrainei.

El prezintă propunerea de a se aproba proiectul bugetului de stat pe 1954, cu modificările Comisiei bugetare.

Deputatul Kirill Mazurov — președintele Consiliului de Miniștri al Bielorusiei — a vorbit despre felul în care oamenii muncii din R.S.S. Bielorusă luptă pentru înfăptuirea planurilor construcției comuniste.

Se dă cuvîntul deputatului Ekaterina Furțeva.

Ekaterina Furțeva și-a consacrat cuvîntarea activității industriei din Capitala Sovietică.

Se urcă la tribună deputatul Usman Iusupov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Uzbece.

El a declarat că Uzbekistanul, care se dezvoltă pe baza politicii naționale juste a Statului Sovietic, a devenit o țară a industriei înaintate și a agriculturii bogate.

Deputatul Ivan Sinițin, directorul uzinei de tractoare din Stalingrad, a vorbit despre vasta construcție ce se desfășoară la Stalingrad.

In ședința Sovietului Uniunii au luat de asemenea cuvîntul Ghivi Djavahișvili (Gruzia), Ivan Zamcevskii (Leningrad) și alți deputați.

Ședința următoare a Sovietului Uniunii va avea loc în seara zilei de 23 aprilie.

Hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

asupra declarației președintelui Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., G. M. Malenkov

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite Hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. asupra declarației președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malenkov, adoptată în ședința comună din 21 aprilie 1954 a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților.

1. Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste primește declarația președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la depunerea mandatului de către guvernul U.R.S.S. Sovietului Suprem al U.R.S.S., aprobă activitatea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și însărcinează pe președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul Malenkov Gheorghi Maximilianovici, să prezinte Sovietului Suprem propuneri cu privire la componența guvernului U.R.S.S.

2 Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. va fi însărcinat să continuie exercitarea funcțiunilor sale pînă la aprobarea noii componențe a guvernului de către actuala sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Raportul lui Arsenii Zverev asupra bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1954

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

In ședința comună din 21 aprilie a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, ministrul de finanțe al U.R.S.S., Arsenii Zverev, a prezentat raportul asupra bugetului de stat al Uniunii Sovietice pe anul 1954.

El a subliniat că proiectul bugetului de stat pe anul 1954, prezentat spre examinare Sovietului Suprem de guvernul U.R.S.S., oglindește dezvoltarea continuă a tuturor ramurilor economiei naționale, asigură mijloacele necesare dezvoltării industriei grele, înfăptuirii măsurilor trasate de partid și guvern pentru dezvoltarea agriculturii, pentru ridicarea continuă a nivelului material și cultural al vieții populației și asigură întărirea continuă a capacității de apărare a țării.

Vorbind despre rezultatele dezvoltării economice a U.R.S.S. în anul trecut, Arsenii Zverev a subliniat că industria grea a înregistrat noi succese importante. Producția globală a industriei producătoare de mijloace de producție a crescut cu 12% în comparație cu anul 1952. In economia națională a U.R.S.S. se înregistrează un progres tehnic continuu. Au sporit considerabil investițiile în industria siderurgică și a metalurgiei neferoase, în industria energetică, a cărbunelui, petrolului, în industria chimică, constructoare de mașini, precum și în industria lemnului și a hîrtiei, în industria construcțiilor și a materialelor de construcții. Investițiile în toate aceste ramuri ale economiei naționale s-au cifrat în 1953 la peste 80 de miliarde de ruble.

In 1953, Uniunea Sovietică a început să înfăptuiască hotărîrile Partidului Comunist și ale Guvernului Sovietic cu privire la lărgirea prin toate mijloacele a producției mărfurilor de consum popular și la dezvoltarea agriculturii.

Acest lucru se oglindește în felul în care a fost executat bugetul de stat.

Investițiile în construirea de întreprinderi producătoare de mărfuri alimentare și industriale pentru populație au crescut în cea de a doua jumătate a anului 1953 de aproape 1,5 ori față de prima jumătate a anului. In cursul anului au fost puse în funcțiune aproximativ 300 de noi întreprinderi industriale pentru producția mărfurilor de consum popular.

Anul trecut s-au cheltuit pentru dezvoltarea agriculturii 52,3 miliarde de ruble din buget și din alte mijloace ale statului.

In continuare, A. Zverev a subliniat că măsurile care se înfăptuiesc în scopul ridicării cointeresării economice a colhozurilor și colhoznicilor în dezvoltarea și întărirea producției agricole obștești au și dus la o anumită creștere a veniturilor lor. Veniturile în bani ale colhozurilor și colhoznicilor provenite din predarea cotelor obligatorii și din vînzarea către stat a produselor agricole au sporit anul trecut cu aproape 45% în comparație cu 1952.

In 1953 au fost cheltuite din fondurile bugetare aproximativ 9 miliarde de ruble pentru colectări și achiziții de produse agricole la prețuri sporite.

In legătură cu creșterea veniturilor în bani, depunerile colhozurilor la Banca de Stat au crescut în 1953 cu 85%, iar fondurile indivizibile ale colhozurilor depuse la Banca Agricolă au crescut cu 32%.

Ca rezultat al reducerii impozitului agricol, precum și în urma acordării unei serii de alte înlesniri fiscale, colhoznicii și restul populației care se ocupă cu agricultura au primit cîștiguri suplimentare în sumă de aproximativ 5 miliarde de ruble.

In 1953 a fost efectuată una dintre cele mai mari reduceri a prețurilor cu amănuntul la mărfurile de consum popular din ultimii ani. De pe urma acestei reduceri a prețurilor, populația a obținut un cîștig anual în sumă de peste 50 miliarde de ruble.

Venitul național al U.R.S.S. a crescut în 1953 cu 8% în comparație cu 1952, ceea ce a permis să se ridice nivelul consumului popular. Suma totală a veniturilor muncitorilor, funcționarilor și țăranilor, în prețuri comparate, a crescut în 1953 cu peste 13% în comparație cu 1952.

Din bugetul pe 1953 au fost cheltuite 128,8 miliarde ruble pentru măsuri social-culturale. Ținînd seama de reducerea prețurilor cu amănuntul și de alte cheltuieli avînd drept scop asigurarea ridicării bunăstării oamenilor muncii, anul trecut populația Uniunii Sovietice a primit în total în contul bugetului de stat 195 miliarde de ruble în comparație cu 147 miliarde ruble în 1952.

In același timp, oamenii muncii au contribuit la buget din veniturile lor personale cu 65 miliarde de ruble sub formă de impozite și taxe, precum și prin subscrieri la împrumutul de stat, adică cu o sumă cu 21 miliarde de ruble mai mică decît în anul precedent. Astfel, în 1953 muncitorii, colhoznicii și funcționarii au primit din buget cu 130 miliarde de ruble mai mult decît au vărsat în buget, în comparație cu 61 de miliarde de ruble în 1952.

Bugetul de stat al U.R.S.S., conform datelor preliminare, a fost îndeplinit în 1953 în sumă de 539.700.000.000 ruble la capitolul venituri și 514.800.000.000 ruble, la capitolul cheltuieli, cu un excedent al veniturilor asupra cheltuielilor de 24.900.000.000 ruble.

Acest lucru a făcut cu putință, ca și în anii precedenți, să se mărească investițiile de credit în economia națională și să se întărească și mai mult moneta sovietică.

Bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1954 este prezentat spre aprobare Sovietului Suprem în sumă de 571.800.000.000 ruble la capitolul venituri și 562.700.000.000 ruble la capitolul cheltuieli, cu un excedent al veniturilor asupra cheltuielilor de 9.100.000.000 ruble.

Bugetul oglindește politica Partidului Comunist și Guvernului Sovietic de construcție economică și culturală pașnică, politica de dezvoltare continuă a industriei grele și de înfăptuire pe această bază a dezvoltării prin toate mijloacele a agriculturii și a sporirii considerabile a producției mărfurilor de consum popular. Cea mai mare parte a mijloacelor bugetului de stat sînt destinate dezvoltării industriei, agriculturii, transportului, comerțului și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, ridicării nivelului material și cultural ale vieții poporului sovietic.

Cheltuielile statului pentru economie vor fi în 1954 de 326.700.000.000 ruble, adică cu 19,8 la sută mai mari în comparație cu cifrele preliminare pe 1953.

Pentru investiții și pentru sporirea fondurilor de rulment ale economiei este prevăzută suma de 184.900.000.000 de ruble.

Planul de dezvoltare a economiei naționale și proiectul de buget prevăd dezvoltarea continuă a industriei grele, care are o importanță hotărîtoare pentru asigurarea reproducției lărgite a mijloacelor de producție, precum și pentru asigurarea unui avînt rapid al agriculturii, industriei ușoare și alimentare.

Pentru construcția de întreprinderi ale industriei mărfurilor alimentare și mărfurilor de larg consum se alocă peste 14.000.000.000 de ruble, față de 7.600.000.000 în 1953.

Anul acesta, producția mărfurilor de consum popular va fi ridicată pînă la nivelul prevăzut de cel de al 5-lea plan cincinal pentru anul 1955.

Cheltuielile statului pentru dezvoltarea agriculturii în contul bugetului și al altor surse se vor ridica la 74.400.000.000 ruble, adică vor crește cu 42,4 la sută față de 1953. Investițiile în agricultură prevăzute pe 1954 vor fi de 21.000.000.000 de ruble, adică aproape cu 80 la sută mai mari decît în 1953.

Ținînd seama de mărirea prețurilor de colectare și achiziționare și de reducerea impozitelor, cheltuielile suplimentare față de anul 1952 legate de îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea agriculturii vor fi în 1954 de aproximativ 47.000.000.000 ruble.

In legătură cu mărirea în 1953 a prețurilor de colectare și achiziționare a produselor agricole, precum și cu sporirea volumului achizițiilor de stat, în 1954 cheltuielile bugetare vor fi de 23.300.000.000 ruble, ceea ce va contribui la creșterea continuă a cointeresării economice a colhozurilor și colhoznicilor în dezvoltarea gospodăriei obștești.

In urma reducerii impozitelor, colhoznicii și restul populației care se ocupă cu agricultura vor plăti în 1954 impozite cu 8.200.000.000 ruble mai mici decît în 1952.

In anul 1954 vor fi îndeplinite înainte de termen sarcinile planului cincinal în domeniul circulației mărfurilor. Volumul circulației mărfurilor, în prețuri comparate, va crește în 1954 cu 75% în comparație cu anul 1950, față de creșterea de 70% prevăzută de cel de al 5-lea cincinal pentru anul 1955.

Recenta reducere a prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile alimentare și industriale dă populației un cîștig suplimentar de cel puțin 20 de miliarde ruble anual. Bugetul pe 1954 prevede mijloacele necesare în acest scop. In primii patru ani ai celui de al 5-lea cincinal (1951—1954), reducerea prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile de consum popular va fi în total de peste 25%, față de nivelul din 1950. In prezent populația Uniunii Sovietice cumpără mărfuri alimentare și industriale la prețuri de 2,3 ori mai mici decît prețurile din 1947.

Bugetul pe anul 1954 prevede pentru măsuri social-culturale suma de 141.300.000.000 ruble, adică aproape cu 10% mai mult în comparație cu rezultatele provizorii ale executării bugetului pe anul trecut.

Pentru învățămînt, pregătirea cadrelor, dezvoltarea științei și artelor, precum și pentru alte măsuri cultural-educative se alocă suma de 67.100.000.000 ruble; pentru ocrotirea sănătății și cultură fizică — 29.300.000.000 ruble; pentru asigurări sociale, pensii și ajutoare acordate mamelor cu mulți copii și mamelor singure — 44.900.000.000 de ruble.

Infăptuind planuri vaste de construcție economică și culturală pașnică — a spus tov. Zverev — Statul Sovietic manifestă în același timp o grijă permanentă pentru apărarea țării. In bugetul pe 1954, cheltuielile pentru apărare sînt stabilite la suma de 100.300.000.000 ruble, ceea ce reprezintă 17,8% din totalul cheltuielilor bugetare. Mijloacele prevăzute în bugetul de stat al U.R.S.S. asigură capacitatea necesară de apărare a țării și perfecționare a Forțelor Armate ale U.R.S.S., care păzesc munca pașnică a oamenilor sovietici și securitatea Patriei.

In politica sa de pace, a declarat în continuare A. Zverev, Statul Sovietic pornește de la faptul că un factor important în întărirea colaborării internaționale îl constituie dezvoltarea relațiilor economice cu țările care năzuiesc la rîndul lor spre aceasta. Uniunea Sovietică lărgește necontenit legăturile sale comerciale cu celelalte țări, în timp ce cercurile guvernante din statele imperialiste și în primul rînd din Statele Unite, frînează prin toate mijloacele dezvoltarea comerțului exterior cu U.R.S.S. Această politică a statelor imperialiste dăunează în primul rînd întregii economii a acestor țări înseși, reduce procentul folosirii brațelor de muncă în aceste țări și reduce nivelul de trai al populației lor.

Iată de ce politica Uniunii Sovietice, îndreptată spre întărirea păcii și spre lărgirea relațiilor economice cu statele străine, se bucură de sprijinul călduros al celor mai largi pături ale populației din toate țările, care este vital interesată în apărarea păcii și în slăbirea încordării în relațiile internaționale.

In ceea ce privește capitolul veniturilor bugetare, ministrul de finanțe al U.R.S.S. a declarat că în 1954, ca și anul trecut, cresc considerabil încasările de la întreprinderile socialiste, concomitent cu reducerea continuă a impozitelor percepute de la populație.

In 1954, volumul global al veniturilor bugetului de stat al U.R.S.S. va fi de 571.800.000.000 de ruble, dintre care încasările provenite din economia socialistă se vor ridica la 497.000.000.000 ruble sau 86,9% din totalul veniturilor bugetare.

In bugetul de stat pe 1954, impozitele percepute de la populație sînt proiectate a fi de 45.700.000.000 de ruble, adică 8% din totalul veniturilor bugetare.

Creșterea considerabilă a economiilor realizate din muncă constituie unul din indiciile creșterii bunăstării populației U.R.S.S. In 1954, se prevede creșterea cu 3.500.000.000 ruble a depunerilor populației la Casele de economii, suma totală a depunerilor va depăși la sfîrșitul anului 45.000.000.000 de ruble.

In continuare, Arsenii Zverev a vorbit despre creșterea bugetelor republicilor unionale. El s-a ocupat de asemenea de chestiuni privind activitatea organelor financiare, de creșterea acumulărilor interne ale organizațiilor economice și de folosirea cît mai rațională și practică a acestora. In legătură cu aceasta, el a criticat activitatea diferitelor ministere ale căror întreprinderi nu folosesc încă în întregime posibilitățile de sporire a productivității muncii.

In încheiere, ministrul de finanțe al U.R.S.S. a declarat:

Bugetul de stat al U.R.S.S. pe 1954, prezentat spre aprobare Sovietului Suprem al U.R.S.S., are o mare însemnătate pentru economia națională și va contribui la îndeplinirea sarcinilor construcției comuniste.

Executarea bugetului va avea un rol important în îndeplinirea planurilor de dezvoltare continuă a economiei socialiste, de ridicare a nivelului material și cultural al vieții popoarelor din țara noastră, elaborate de Comitetul Central al Partidului Comunist și de Guvernul Uniunii Sovietice.

Pentru interzicerea armelor de exterminare în masă!

BONN 22 (Agerpres). —

In întreaga Germanie occidentală continuă să ia amploare mișcarea de protest împotriva recentelor experiențe termo-nucleare efectuate de Statele Unite.

Cunoscutul om politic Arthur Ketterer, care deține o funcție de răspundere în partidul creștin-democrat, a declarat că „fiecare catolic trebuie să-și îndeplinească o înaltă datorie de conștiință ridicîndu-și glasul împotriva amenințărilor cu bomba cu hidrogen".

La Koburg a avut loc o conferință a tineretului socialist în cadrul căreia participanții au cerut deputaților social-democrați din Bundestag să se pronunțe pentru interzicerea bombei cu hidrogen și a tuturor armelor de exterminare în masă.

Organizația de tineret „Falken" din Renania de nord Westfalia, a adoptat o rezoluție în care subliniază că toți membrii acestei organizații se pronunță cu hotărîre pentru interzicerea bombei cu hidrogen și împotriva continuării experiențelor termo-nucleare.

Ziarul „Holzarbeiter Zeitung" publică un articol al președintelui sindicatului muncitorilor din industria lemnului, Seeger, care cheamă pe toți muncitorii vest-germani la lupta pentru interzicerea armelor de exterminare în masă și salută propunerea făcută de Federația sindicatelor libere germane (R. D. Germană), conducerii Uniunii sindicatelor germane (Germania occidentală) de a organiza acțiuni comune de protest împotriva experiențelor termo-nucleare.

Mitinguri de protest împotriva provocărilor americane și pentru interzicerea bombei atomice și a bombei cu hidrogen au mai avut loc la Essen, Bremen, Lueneburg etc.

★

ROMA 22 (Agerpres).

Din toate colțurile Italiei sosesc știri în care se arată că diferite organizații de masă și activiști ai acestor organizații se pronunță pentru interzicerea armelor de exterminare în masă.

Secretariatul Uniunii femeilor italiene a chemat toate femeile din Italia să întreprindă acțiuni pentru a obține „interzicerea armei atomice, încetarea războiului rece, slăbirea încordării situației interne și internaționale, tratative, pace și respectul reciproc între oameni și națiuni".

După cum relatează „Unita", pentru interzicerea bombei atomice s-au pronunțat Consiliul General al Sindicatelor din orașul Mantua, Ghiralberti (democrat-creștin), președintele Consiliului provincial al provinciei Cremona, Giacomo Binda-Galletti, președintele Consiliului provincial al provinciei Ravenna, primarii democrat-creștini ai orașelor Vicenza, Treviso și Modigliana (provincia Forli) și alții. Consiliile comunale din Portomaggiore, Carmignano și Moncalieri au aprobat în unanimitate o rezoluție în care cer interzicerea armelor termo-nucleare și reducerea tuturor armamentelor.

Federația din Roma a funcționarilor publici a adresat o telegramă primarului orașului Florența, La Pira, în care declară că sprijină chemarea lui de a se desfășura o mișcare pentru interzicerea armei termo-nucleare. Comitetul central al Asociației naționale a mutilaților și invalizilor de război a adoptat o moțiune în care atrage atenția tuturor oamenilor politici italieni și străini, precum și a conducătorilor puterilor mari și mici asupra primejdiei bombei cu hidrogen și îi cheamă să ajungă în mod sincer la o înțelegere asupra controlului producției energiei nucleare și pentru punerea în afara legii a armelor de exterminare în masă.

Noi recunoașteri ale amestecului S.U.A. în războiul din Indochina

WASHINGTON 22 (Agerpres). —

La 21 aprilie, în cadrul conferinței de presă săptămînale, Charles Wilson, ministrul apărării al S.U.A., a făcut unele declarații cu privire la ajutorul militar american pentru trupele colonialiste franceze din Indochina.

După ce a arătat că forțele aeriene americane vor transporta de acum înainte unități franceze din Franța și Africa de nord pe fronturile de luptă din Indochina, Wilson a declarat că este posibil „să se trimită în Indochina un nou număr de tehnicieni militari americani".

Wilson a arătat că S.U.A. au livrat francezilor „un număr secret de avioane de luptă Corsair".

Agenția Associated Press adaugă în legătură cu cele declarate de Wilson că unitățile franceze pe care avioanele americane le vor transporta în Indochina „vor fi lansate mai întîi la Dien Bien Fu. Primul transport a plecat marți de pe aerodromul Orly de lîngă Paris în avioane de transport americane Globe Master".

Wilson a anunțat de asemenea că generalul Van Fleet, fostul comandant al armatei a 8-a americane din Coreea, va pleca în Extremul Orient, însoțit de Wilfred Mackneil, ministrul adjunct al apărării al S.U.A. și de un grup de tehnicieni.

Agenția France Presse relatează că Van Fleet va inspecta o serie de țări din Extremul Orient în care S.U.A. au misiuni militare. De asemenea, Van Fleet, va vizita Coreea și se va întîlni cu Li Sîn Man, după care va pleca în Taiwan. Wilson a declarat că nu s-a hotărît încă dacă Van Fleet va vizita și Indochina, „dar numeroși observatori militari consideră un asemenea proiect drept foarte probabil".

Vizita lui Van Fleet în această parte a lumii este pusă în legătură cu încercarea S.U.A. de a înjgheba un bloc agresiv al țărilor din Asia de sud-est și zona de vest a Pacificului, după modelul pactului nord-atlantic. De asemenea, se pare că Van Fleet urmărește, cu prilejul vizitei sale, să dea curs cererii lui Li Sîn Man în vederea folosirii bandelor lisînmaniste pe fronturile de luptă din Indochina. Fiind întrebat dacă Van Fleet va examina posibilitatea trimiterii de trupe sud-coreene pentru a lupta în alte părți în Extremul Orient, Wilson a răspuns că „amănuntele misiunii lui Van Fleet nu au fost încă fixate, dar într-o asemenea călătorie de inspecție se pot prevedea toate posibilitățile".

O declarație a lui Nehru

NEW DELHI 22 (Agerpres). —

In ședința din 21 aprilie a parlamentului indian, primul ministru Nehru, referindu-se la hotărîrea comandamentului american din Extremul Orient de a transporta pe calea aerului trupe de întărire pentru colonialiștii francezi din Indochina, a declarat: „Politica guvernului indian este de a nu permite nici unor trupe străine să treacă prin India, fie cu avioanele, fie prin orice alt mijloc de transport".

Impotriva continuării războiului din Indochina

PARIS 22 (Agerpres). —

Opinia publică din Franța care tot mai insistent reclamă rezolvarea pe calea tratativelor a problemei indochineze.

Numeroase personalități politice de toate orientările își ridică glasul de protest împotriva continuării războiului murdar din Indochina.

Deputatul francez Pierre Mendes France, fost prim-ministru și lider al partidului radical, scrie în numărul din 17 aprilie al ziarului „Combat" următoarele:

„Marea majoritate a francezilor, printre care mă număr și eu și milioane de francezi necomuniști, doresc încheierea păcii în Indochina... A spune că cei care sprijină tratativele în Indochina sînt neutraliști înseamnă a considera neutralistă imensa majoritate a poporului francez..."

Nu este oare limpede — se întreabă Mendes France, recunoscînd dorința opiniei publice franceze de a se pune capăt războiului istovitor din Indochina — că Franța nu poate căuta sfîrșitul conflictului din Indochina decît prin tratative cu adversarul, așa cum a fost și cazul Coreei?... Dacă vom reuși să ajungem la încheierea păcii în Indochina, atît Franța cît și „Comunitatea atlantică" ar fi mult mai avantajate decît dacă ar urma să ducă un război criminal, istovitor și interminabil.

In continuarea articolului său Mendes France relevă divergențele care există între Franța și S.U.A. în problema indochineză, criticînd în același timp politica guvernanților francezi care au cedat americanilor poziții importante în Indochina.

In numărul din aprilie al revistei „Trygée" Marcel Ner, cunoscut fruntaș pe tărîm social, scrie următoarele: „De ani de zile poporul francez își manifestă împotrivirea față de războiul din Indochina. Extinderea și forța acestei împotriviri cresc pe zi ce trece".

Scurte știri

● La 22 aprilie delegația R.P.D. Coreene la conferința de la Geneva, condusă de Nam Ir, ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, a trecut prin Moscova în drum spre Geneva.

● După cum anunță postul de radio Londra, la 21 aprilie un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Franței a declarat la Paris că Franța nu va accepta stabilirea vreunui termen limitat pentru ținerea conferinței de la Geneva, deoarece ea intenționează să caute prin toate mijloacele să obțină reglementarea problemei Indochinei.

● La 22 aprilie a părăsit Moscova plecînd spre Paris, Viaceslav Kocemasov, președintele Comitetului antifascist al tineretului sovietic. El va participa la lucrările Congresului Uniunii naționale a studenților din Franța.

● Mii de oameni ai muncii din Paris s-au întrunit la 21 aprilie la Velodromul de iarnă pentru a sărbători cea de a 50-a aniversare a ziarului „L'Humanité", organ central al Partidului Comunist Francez.

Adunarea a fost deschisă printr-un cuvînt introductiv rostit de Marcel Cachin, directorul ziarului „L'Humanité", unul din cei mai vechi fruntași ai mișcării muncitorești din Franța.

● La 22 aprilie, președintele Republicii Finlandei, Paasikivi, l-a invitat pe Fagerholm, președintele Seimului și membru al partidului social-democrat și i-a propus să formeze noul guvern.

● La 21 aprilie, W. Lewikowski, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în U.R.S.S., a oferit o recepție cu prilejul celei de a 9-a aniversări a semnării tratatului de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Polonă.

● La 21 aprilie, artiștii teatrului „Comedia Franceză" au prezentat la Leningrad comedia „Burghezul gentilom" de Molière. Spectacolul s-a bucurat de un mare succes.

● După cum anunță Biroul indian de informații, Vijaia Laksmi Pandit, președinta celei de a 8-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U., a declarat la 21 aprilie la un miting care s-a ținut la Laknau că Republica Populară Chineză trebuie să fie admisă în O.N.U. D-na Pandit a subliniat că fără participarea Republicii Populare Chineze caracterul reprezentativ al O.N.U. este îndoelnic.

● Conferința pacifistă mondială, la care participă 200 de delegați reprezentînd 19 țări, a lansat un apel cerînd interzicerea armelor atomice ca prim pas spre dezarmarea generală. Apelul cheamă la organizarea păcii în mod activ și declară că „numai refuzul popoarelor de a participa la un război va salva omenirea".

● Agenția Reuter anunță că la 22 aprilie s-a deschis la Buxton conferința anuală a partidului liberal. Pe ordinea de zi a conferinței figurează numeroase probleme de politică internă și externă, precum și o rezoluție a comitetului executiv asupra conferinței de la Geneva. In rezoluție se exprimă speranța că conferința de la Geneva va fi încununată de succes și se declară că „dacă această speranță se va realiza... toate puterile necomuniste vor trebui să recunoască guvernul Chinei comuniste și să acorde importanța cuvenită punctelor de vedere ale acestei țări în ce privește reglementarea gravelor probleme politice din Extremul Orient".

● După cum anunță Biroul indian de informații, 162 de membri ai noii Adunări legislative din Pakistanul de Est (din 309) au arătat că sînt în mod serios îngrijorați în legătură cu „ajutorul militar, acordat de Statele Unite Pakistanului".

Deputații au chemat poporul din Bengalul de Est să ceară de asemenea anularea imediată a pactului americano-pakistanez.

● La 21 aprilie a avut loc o ședință a Camerei Populare a Republicii Democrate Germane.

La începutul ședinței Johannes Dieckmann, președintele Camerei Populare a R.D. Germane, a făcut o declarație. El a dat citire scrisorii adresate la 6 aprilie 1954 de Prezidiul Camerei Populare, Bundestagului vest-german și în care Camera Populară a R.D. Germane a propus Bundestagului să adopte în comun o hotărîre de a cere interzicerea armelor de exterminare în masă. Dieckmann a declarat că pînă în prezent nu s-a primit un răspuns la această scrisoare.

Insemnări

Ajutor în... măgari

Cît de departe merg americanii cu „filantropia" lor o pot spune numai popoarele ce simt pe pielea lor aplicarea punctului 4 din programul Truman. A trîmbițat mult presa occidentală despre obiectele cu care americanii au fericit viața unor popoare: bretele, nasturi, clamere, chewing-gum, coca-cola și altele. Dar iată, că niște americani din misiunea pentru aplicarea punctului 4 din programul Truman prin isprăvile lor într-ale „ajutorului" au făcut-o mai fiartă decît toți confrații lor.

S-a ajuns pînă acolo încît ziarul iranian „Karzar" a luat poziție, criticînd cu asprime activitatea misiunii americane sus menționate din Iran care „a înrăutățit situația economică a țării și a provocat o serie de turburări".

Ziarul, plin de indignare, scrie că misiunea a adus în Iran „cîțiva măgari de pe insula Cipru pentru a introduce această rasă de măgari în Iran, ceea ce nu constituie decît o batjocură la adresa poporului iranian și a Iranului". Recent, reprezentanții acestei misiuni au adus în Iran „cîțiva tauri și pui de găină bolnavi".

Dar isprava binefăcătorilor nu se termină aici. Ei au izbutit să răspîndească cu succes o molimă printre păsările de curte din Iran.

Halal ajutor! O adevărată... măgărie americană.

C. R.

„18 zile extraordinare"

Artiștii de la „Comedia Franceză" despre vizita la Moscova

PARIS 22 (Agerpres). —

Primul grup de artiști ai „Comediei Franceze" care au dat o serie de reprezentații în U.R.S.S. a sosit miercuri seara la Paris, venind de la Moscova.

Intîmpinați de numeroși ziariști și reporteri fotografi, artiștii au declarat că au petrecut la Moscova „18 zile extraordinare". Ei au fost viu impresionați de primirea făcută de public și de autoritățile sovietice.

Echipa de fotbal La Gantoise a părăsit Capitala

In cursul dimineții de joi, membrii echipei belgiene de fotbal La Gantoise au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie. Cu prilejul plecării, conducătorul clubului La Gantoise, Achile Delongie a făcut următoarea declarație unui corespondent al Agenției „Agerpres": „Țin să mulțumesc din toată inima sportivilor romîni și Comitetului pentru cultură fizică și sport, pentru felul cu totul deosebit în care am fost primiți. Șederea noastră în R.P.R. va rămîne ca o amintire trainică și plecăm cu convingerea că prin sport se pot crea legături durabile de prietenie. Țelul pe care îl urmăresc atît poporul romîn cît și poporul belgian, este pacea în întreaga lume. Sportivii romîni ne-au dat o lecție din punct de vedere organizatoric cît și al educației sportive. Ei au atins un nivel la care noi nu putem încă decît să sperăm".

Tot cu acest prilej, jucătorul belgian Delmulle a declarat: „Șederea noastră în R.P.R. a fost minunată. Nu voi uita zilele petrecute în frumoasa voastră Capitală. Fotbaliștii romîni sînt foarte buni. Mi-a plăcut mult echipa „Dinamo" ai cărei jucători au o tehnică excelentă și sînt deosebit de combativi. Nu sîntem mulțumiți de rezultatul pe care l-am obținut în întîlnirea cu „Dinamo" București. Cu toate acestea, fotbaliștii romîni au cîștigat pe merit".

Știri sportive

Programul manifestărilor sportive care vor avea loc duminică în Capitală este următorul:

Stadionul Republicii: ora 14,15: Selecționata orașului București—Selecționata secundă a orașului București (rugby); ora 16,20: Voința București—Progresul Sibiu (fotbal categoria B); Stadionul Giulești: ora 9,30: Locomotiva—Metalul București (fotbal juniori); Stadionul Dinamo: Voința București — Metalul Cîmpina (fotbal juniori); ora 11: Tînărul Dinamovist I — Tînărul Dinamovist II (fotbal juniori).

★

Intr-un cadru sărbătoresc, duminică dimineața pe stadionul Tineretului din Capitală se va disputa finala tradiționalei competiții sportive de mase, campionatul individual de cros al R.P.R. „Să întîmpinăm 1 Mai". Ca și în anii trecuți, la startul întrecerilor de duminică vor fi prezenți cei mai buni alergători de fond din țară printre care maeștrii sportului Dinu Cristea (Metalul), N. Bunea (C.C.A.), Edith Treybal (Progresul) și alții. Alături de ei, la finale, vor participa cei mai buni sportivi din Capitală și din țară care s-au calificat dintre sutele de mii de participanți la primele etape.

Finala campionatului individual de cros „Să întîmpinăm 1 Mai" va începe la ora 10 dimineața. (Agerpres)

Spectacole

VINERI 23 APRILIE 1954

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.:** Gianni Schichi și Divertisment de balet; **Teatrul de Stat de Operetă:** Vînt de libertate; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Fata fără zestre, **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Ultima oră; **Municipal:** Treizeci de arginți; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Piatra din casă și Chirița în provincie; **Armatei** (B-dul Magheru): Cazul Bennet; **Armatei** (13 Septembrie): Vlaicu Vodă; **Tineretului:** Inșir-te mărgărite: **Ansamblul de Estradă:** ...Și Ilie face sport; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Nepoții gornistului.

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu:** Povestea micului cocoșat; **Republica, București:** Pulberea argintie; **Infrățirea între popoare, Libertății, Elena Pavel:** Nicholas Nickleby; **Maxim Gorchi:** (matineu): Filme pentru cei mici; (după amiază): Solii tineretului sovietic, Cîntece natale; **Lumina:** Viața în citadelă; **Al. Popov:** Preludiul gloriei; **Timpuri Noi:** Patinatorii sovietici, Campionii mondiali, Pomul de iarnă la Kremlin, Jurnal sovietic, Jurnal romînesc, Pionieria nr. 12, Circul vesel; **Victoria, Miorița:** Un pichet în munți; **Gh. Doja:** Boier cu orice preț; **Vasile Roaită:** Tata în vacanță; **8 Martie:** Răpirea; **C. David:** Pavlinca; **Cultural:** Spre cer; **Grivița:** Lupta pentru viață; **Flacăra:** Republica Populară Romînă, Marinică, **Ilie Pintilie:** Cîntărețul stepelor; **8 Mai:** Căpitan la 15 ani; **Volga:** Schubert; **N. Bălcescu:** Maximca; **1 Mai:** Apărătorii patriei; **Rahova:** Nunta cu zestre; **Olga Bancic:** Corăbiile atacă fortărețele (seria a II-a); **T. Vladimirescu:** Sadco; **Arta:** Donca Simo: O scrisoare pierdută; **Popular:** Partizana; **M. Eminescu:** Nu-i pace sub măslini; **Moșilor.** Arena celor curajoși; **23 August:** Cu inima tînără; **Unirea:** Marea aventură.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60 DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.